

Velja po pošti:
 Za celo leto naprej . . . K 28.—
 za en mesec 2-20
 za Nemčijo celoletno . . . 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec 2.—
 V spravi prejemam mesečno . . 170
Sobotna izdaja:
 za celo leto 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENEK

Ilustrati:
 Emostolpna petitvrsta (72 mm):
 za enkrat po 18 v
 za dvakrat " 15 "
 za trikrat " 13 "
 za večkrat primeren popust.
 Paročna oznaka, zahvalo, osmrtice itd.:
 enostolpna petitvrsta po 20 vin.
Poslano:
 enostolpna petitvrsta po 40 vin.
 Lahaja vsak dan, izvenemil no-
 delje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga Vozni red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
 sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
 poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 28.511,
 bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 138.

Vojska z Rusi.

Dunaj, 14. novembra. (Kor. urad.)
 Uradno se objavlja 14. novembra. Na
 severnovzhodnem bojišču se v naši
 fronti tudi včeraj ni bojevalo.

Namestnik generalnega štaba: pl. Höfer,
 generalni major.

× × ×

Dunaj, 15. nov. (Kor urad.) Uradno se
 razglša. Dne 15. novembra opoldne. Ob-
 ramba trdnjave Przemysl se, kakor pri prvi
 obkolitvi, vodi z največjo aktiviteto. Vče-
 raj podvzeti večji izpad je potisnil sovraž-
 nika na severu do višine pri Rokietnici na-
 zaj. Naše čete so imele pri tem podjetju le
 minimalne izgube.

V Karpatih so se posamezni sunki so-
 vražnikovih oddelkov odbili brez truda.

Tudi na ostali fronti ni moglo rusko
 polzvedovanje prodreti.

Namestnik načelnika generalnega štaba:
 pl. Höfer, generalni major.

× × ×

BOJI MED RUSI IN NEMCI V VZHODNI PRUSIJI.

Berolin, 14. nov. V vzhodni Prusiji
 boj še dalje traja. Pri Stallupönenu smo
 ujeli 500 Rusov. Pri Soldau še ni odločitve.

V okolici Wloclawska smo vrli nazaj
 en ruski armadni zbor, ujeli smo 1500 Ru-
 sov in zaplenili 15 strojnih pušk.

× × ×

Stallupönen je v vzhodni Pruski na črti
 Eydtkuhnen—Insterburg, kakih 12 km od-
 daljen od ruske meje. Wloclawsk leži ob
 Visli severozahodno od Varšave, oziroma
 Plocka; severovzhodno od Wloclawska na
 vzhodnopruskem ozemlju pa Soldau.

Berlin, 15. nov. (Kor. urad.) Veliki
 glavni stan, 15. novembra dopoldne: Boji
 ob meji vzhodne Prusije in na Ruskem Polj-
 skem se na vzhodnem bojišču nadaljujejo.
 Odločitev še ni padla.

Najvišje poveljstvo armade

× × ×

RUSKO URADNO POROČILO O VZHODNEM BOJIŠČU.

Milan. Uradno poročilo ruskega
 generalnega štaba z dne 12. novembra
 pravi:

V vzhodni Prusiji smo se približali
 mazurskim jezerom. Onstran Visle po-

ročajo o bojih pri Kališu in Miehovem,
 ki pa nimajo posebnega pomena.

Severno od mesta Krakov in v Kar-
 patih smo napadli avstrijske zadnje
 straže, ki so imele prehod čez reko San
 v rokah.

Oblegovanje trdnjave Przemysl, ki
 se je pretrgalo med ofenzivo nasprot-
 nika, se je zopet začelo.

V nekem drugem poročilu poroča
 ruski generalni štab, da se vrše boji na
 črti Pill—Kallen—Stallupönen. Johan-
 nesburg da je zaseden. Nemški uspehi
 pri Kališu se priznavajo.

URADNO RUSKO POROČILO O BOJIH V GALICIJI.

Cenzurirani listi priobčujejo: O
 bojih v Galiciji objavlja ruski general-
 ni štab 9. t. m.: Po težkih žrtvah so av-
 strijske čete, ko so vkorakali Rusi v
 Jaroslav, podvzele ponoči zopet napad.
 Od tega dne naprej so nas avstrijske
 in ogrske čete hudo napadale in name-
 rile na nas strašen artiljerijski ogenj.
 Po boju z ognjem so napadli ogrski
 vojaki, ne da bi se bali smrti, naše po-
 stojanke z bajonetmi. Izgube so bile na
 obeh straneh zelo velike. Ko so se Ru-
 si ravno tako neomagljivo borili, ka-
 kor so napadali Ogrji, so zadnji dobili
 povelje, da naj se umaknejo čez Sano
 v že prej pripravljene stojanke. Moč-
 ne avstro-ogrskesile so se, ko se je
 prekinil boj, utrdile v Monasterdzyski.
 Rusi so trdno držali svoje zavzete po-
 stojanke in niso sledili sovražniku.

RUSKI GLAVNI STAN.

Dunajski listi poročajo: Agence
 Havas poroča 9. t. m., da se je ruski
 glavni stan naselil v Lvovu. Višji ar-
 madni poveljnik veliki knez Nikolaj
 Nikolajevič pa točasno ne biva v Lvo-
 vu, ker vodi boje na Vzhodnem Pru-
 skem.

ANGLEŠKI VOJNI POROČEVALEC O BOJIH NA RUSKEM POLJSKEM.

(Odobreno od tiskovnega urada c. in
 kr. vojnega ministrstva in od c. kr. dr-
 žavnega pravdnštva.)

Amsterdam, 14. novembra. Iz Lon-
 dona se poroča: Vojni poročevalec
 britskega tiskovnega urada, profesor
 Pars, edini angleški poročevalec, ki
 ima dovoljenje, bivati v ruskem glav-
 nem stanu, brzobjavlja iz Varšave zelo
 zanimive podatke o tem, kako so se
 nemške armade nazaj pomikale. »Pro-
 stivojno, dobro premišljeno in dobro

izvršeno.« Profesor Pars izjavlja, da je
 pred zimo težko pričakovati novega
 nemškega napada na Poljsko. Glavni
 boji da se bodo odigrali na jugu, v Gal-
 iciji, katere se hočejo Rusi za vsako
 ceno v celoti polastiti, predno nastopi
 zima.

RUSKI USPEHI NAJ SE NE PRECE- NJUJEJO.

Genl. Vojni poročevalec petrograj-
 skega lista »Slovo« svari v neki brzob-
 javki iz Varšave, da naj se ruski uspe-
 hi ne precenjujejo. Sovražnik je ostal
 močan in če se izogne, išče le za se
 ugodnejšo postojanko in pričakuje
 zvez z drugimi sovražniki Rusije.

TRDNJAVA KRAKOV.

»Neue Freie Presse« je prinesla od
 svojega vojnega poročevalca opis Kra-
 kova, o katerem pravi, da je vsled svo-
 je geografske lege izredno važno me-
 sto. Bilo je zato je utrjeno, ker onemo-
 gočuje prehod iz Ruske Poljske v Mo-
 ravsko in Šlezijo. Z utrjenjem Krakova
 je doseženo tudi to, da se je dobilo opi-
 rališče za vojsko. Končno je Krakov va-
 žen tudi zaradi tega, ker se z ene in
 druge strani čuvajo prehodi preko reke
 Visle. Krakov je utrjen tako, da ga ob-
 krožavajo utrdbne v polkrogu, s severne
 in južne strani pa ga varujejo bregovi
 reke Visle.

VOJAŠKE ODREDBE V KRAKOVU.

Krakov, 12. nov. Poveljstvo trdnjave
 je izdalo sledeči razglas:

Ker prebivalstvo, ki je bilo dolo-
 čeno, da mora zapustiti trdnjavo, ni bilo
 pokorno ukazom c. in kr. poveljstvu trd-
 njave, tikajočim se evakuacije, se smatra,
 c. in kr. poveljstvo trdnjave primoranim
 razglasiti, da bodo postavljeni pred vojno
 sodišče oni, ki se ne bodo pokorili ukazom
 vojaških organov in se jih bo kaznovalo
 s prekim sodom tudi s smrtno kaznijo.

Krakov, 14. novembra. Poštna bla-
 gajna se je začasno premestila iz Kra-
 kova ter se pripravljene pošiljate, poštne
 nakaznice in šeki v Krakovu ne sprejemajo;
 odpravljajo se le navadna pisma. Poštni
 uradi tudi ne sprejemajo denarnih pošil-
 jatev, namenjenih za Krakov. Istotako so
 železniški in politični uradniki Krakov za-
 pustili ter so se banke premestile na Dunaj.
 Na kolodvoru je popoln mir, blagovni pro-
 met je minimalen. Z izpraznilnimi vlak-
 ki zapuša na tisoče Krakov.

DEMENTIRANO RUSKO POROČILO.

Berolin, 14. novembra. (Kor. urad.)
 Wolffov urad je pooblaščen izjaviti, da
 so izmišljeni podatki poročila Reuter-
 jevega urada iz ruskega glavnega sta-
 na, češ da so od 23. oktobra do 5. no-
 vembra Rusi odvzeli Nemcem 22.000
 ujetnikov, med njimi 323 častnikov,
 nad 100 topov in 4 havbice.

× × ×

NOVO BREZUSPEŠNO OBSTRELJEVA- NJE ČRNOVIC.

»AZ EST« poroča (13. t. m.) iz Črno-
 vic: Rusi so iztrebili z levega brega reke
 Prut približno 20 šrapnelov na Črno-
 vice, a ogenj je ostal brezuspešen. Naši
 topovi so ruske prisilili, da so morali ob-
 molkniti Sicer je mirno.

RUSKA KONTRIBUCIJA V ČRNO- VICAH.

O tem poročila sedaj »Neue Freie
 Presse« podrobneje: General Arinov
 je naložil Črnovicam 600.000 rubljevo vojne
 kontribucije. Ko so ga meščani prosili, naj
 to vsoto zniža, je udaril s pestjo po mizi
 inupil: Avstrijci so isto storili. V Kamenec
 Podolskem je moja hči morala dati nakit,
 da mesto reši. Šele prošnjam starega nad-
 škofa se je general vdal ter je znižal vojno
 kontribucijo na 300.000 K. Ginljivo je bilo
 videti, kako so najrevnejši sloji nosili na
 magistrat vse, kar so imeli. Večina bo-
 gatašev je mesto že prej zapustila. Vsa po-
 poztvovalnost meščanstva pa bi ne zado-
 ščala, da niso oni bogataši, ki so še ostali
 v mestu, dali z veseljem svoje zaklade.
 Nadškof je dal srebrnine v znesku 50.000
 kron. Dopoldne je že prešlo, a 300.000 K
 še ni bilo skupaj. Nato so z dovoljenjem
 sodne oblasti odprli zaprte prodajalne ju-
 velirjev in ondi vzeli, kar je še manjkalo.
 Ob 5. uri popoldne je bila vsota skupaj.
 General je prišel in izjavil, da kontribucije
 ne sprejme, hotel je le prebivalstvu Črno-
 vic dati okusiti ona čuvstva, ki jih je čutilo
 prebivalstvo v kraju Kamenec Podolski.
 (Kakor znano, so v tem kraju Avstrijci
 Rusom vrnili naloženo kontribucijo. Ur.)

15-LETNEGA ČETOVODJO ZASLIŠI CE- SAR V AVDIENCI.

Cesar bo sprejel v avdijenci 15letnega
 rusinskega kmet. sina, Lazarja Melne-
 czuka, ki se je v Bukovini tako odlikoval,
 da ga je povišal njegov polkovnik za četo-
 vodjo.

× × ×

JAPONSKI TOPOVI V RUSIJI.

Stockholmski list »Dagens Niehe-
 ter« poroča: Japonci so napravili v tej

in našli smo končno v neki omari dva
 mrtva avstrijska vojaka. O nevarnem
 položaju, v katerem smo se nahajali,
 nismo dolgo premišljevali, marveč po-
 ložili smo mrtva vojaka v posteljo.
 Preteklo je precej časa. Medtem se ni
 ničesar zgodilo. Nato se skrijemo v
 omaro. Zopet preteče nekaj časa; kar
 se priplazi v sobo tri ženske, med
 njimi neka približno 16 let stara dekli-
 ca. Niso nas opazile. Splazijo se k po-
 stelji, v katero smo položili mrtveca,
 misleč, da novodošli vojaki v postelji
 leže. Zda smo bili o njih krivdi popol-
 noma prepričani, zgrabili smo podiv-
 jane ženske in jih takoj umorili. Spalj
 seveda to noč nismo.

Junaška poštna uslužbenca.

Budimpešta, 14. novembra. »Pesti
 Hirlap« poroča iz Sarajeva: Kakor se
 je poročalo, so Srbi meseca avgusta hu-
 do pritiskali na bosensko občino Rača,
 zlasti so pa ogrožali agencijsko po-
 slopje Donavske paroplovne družbe,
 v katerem je tudi pošta. Več noči za-
 poredoma so streljali neprestano na
 hišo, septembra meseca tudi s topovi.
 Vkljub veliki nevarnosti sta poštar Ra-
 dić in poštni sluga Stöckel zvesto vrši-
 la svojo dolžnost in odpravljala vsak-
 danji promet. Stöckel se je po dvakrat
 vsaki dan s pisemsko in tovrstno pošto
 z Rače med sovražnimi krogami pre-
 peljal v čolnu čez reko. Politično obla-

LISTEK.

Slike iz vojne.

Delavnost duhovnika na bojnem polju.

»Esti Ujsage« je prinesel iz peresa
 vojnega duhovnika Marka Deckerta
 genljev in pretresljiv popis poslednjih
 trenutkov umirajočih vojakov: »Na vr-
 hih, kjer smo se bojevali,« pripoveduje
 duhovnik, »so vsa polja pokrita s sne-
 gom. Podnevi zmanjšuje še nekoliko
 gorke solnce hud mraz, ali ponoči brije
 tem bolj ledena sapa z gora. V teku
 enega tedna se je pripetilo dvakrat, da
 so celo noč grmeli topovi, sikale gran-
 nate, prasketale puške. Kako smo vse
 to prestali, si še zdaj ne morem poja-
 sniti. Boj je končal šele zjutraj s pora-
 zom Rusov. Nato se je pričelo naše de-
 lo. Ves čas, kar je divjal boj, sem bil
 skrit v dovolj globoki jami, kakšnih 1
 do 15 metrov za rojno črto. Nad glavo
 so mi žvižgale krogle, poleg mene so
 trale, kar so dosegle, granate. Ves čas
 sem molil na pol šepetaje za padle v
 tem strašnem boju. Posamezno so se
 pojavljali sanitejci in odnašali obveza-
 ne vojake. In privlekel se je do mene
 nadporočnik pehote in toliko, da se ni
 zgrudil k meni v jamo. Iz ran mu je
 curljala kri. Poznal me je kakor du-
 hovnika. »Vode, častiti gospod!« je iz-
 pregovoril pretrgano, »pa to-le pismo

za mojo mater!« Ko sem hotel nanj po-
 svetiti s svojo električno svetilko, je
 bil že — mrtev. Oddal sem na pošto
 njegovo zadnje pismo. Mi vojni duhov-
 niki si ogledamo bojišče po bitki s sa-
 nitetnimi vojniki vred. Kdor daje še
 najmanjši znak življenja, pa mu poma-
 gamo in ga pokopavamo. Mi duhov-
 niki se obračamo k umirajočim in k
 mrtvim. Koliko bledečih ustnic zdihne
 svoj zadnji poljub na križ, ki ga poda-
 jamo umirajočim in koliko ohlajujo-
 čih se rok je z zadnjim napetjem svojih
 moči stisnilo moje roke! . . . Med umi-
 rajočimi na bojnih poljanah ni verske-
 ga vprašanja. Prisegam pri svoji veri,
 da sem čul, ko sem se sklonil nad ne-
 kim ranjenecem, jasno besedo »žid«, iz-
 govorjeno v nemškem jeziku, in da sem
 pomolil zanj v hebrejščini. Videl sem
 nepopisne prizore. Presenetljivo je, ko-
 liko dobot in sočutja je v človeškem
 srcu v velikih trenutkih skupnega trp-
 ljenja! Videl sem na svoje oči, kako je
 ranjen kozak poljubljal svojega tova-
 riša, ogrskega vojaka na obličje, in ka-
 ko mu je naredil, ko je ogrski vojak
 izdihnil svojo dušo, križ na čelo. Nepo-
 pisno žalostni in pretresljivi so pogrebi
 na bojnem polju. Kadar se sovražnik
 oddalji, prihajamo in izkopamo grobe
 in vanje zasadiamo toliko križev ali le-
 senih znamenj, kolikor je v njem za-
 grebenih junakov. — Padlo moštvo po-
 lagamo v grobe, po pet do deset sku-
 paj, častnike pokopavamo, ako mogo-

če, posamezno. V žepu nekega nadpo-
 ročnika smo našli posebno pismo. List
 je napisala njegova žena tisti dan, ko
 je mož odhajal na vojno. Na listu sta
 bila oba podpisana. V tem pismu je
 prosila žena, da bi bil njen mož, če
 pade, pokopan v posebno označenem
 grobu, ker bi rada dala njegovo truplo
 prepeljati domov. Pokopali smo torej
 častnika vrh holma, privallili na grob
 velik kamen in sporočili njegovo smrt
 in grob njegovi ženi. Dočim imajo sa-
 nitetni vojniki opraviti pri pokopava-
 nju, molimo mi duhovniki nad grobovi
 in beremo svete maše. Kmalu potem je
 na grobeh vse polno cvetja. Iz bližnjih
 mest in vasi prihajajo ljudje, zlasti
 ženske, trumoma, bogate in siromašne,
 peš in v avtomobilih in pokladajo na
 grobove padlih vojakov krasne vence
 in šopke, pod katerimi se nizki grobo-
 vi kar izgublajo. Solze resničnega so-
 čutja se usipajo na cvetlice in močijo
 tuje grobove na bojnih poljanah.

Strašen dogodek na srbskem bojišču.

Warnsdorferska »Österr. Volks-
 zeitung« in »Abwehr« objavljata slede-
 či opis nekega s srbskega bojišča do-
 šlega ranjeca: Strašno utrujen sem do-
 šel z nekaterimi tovariši v neko srbsko
 vas. Poprosil sem v neki hiši za preno-
 čišče. Drage volje so nam dali na raz-
 polago lepo, prostorno sobo. Ko smo
 se v sobi nastanili, zavoha neki tovariš
 poseben duh. Preiskali smo celo sobo

vojski izbornu kupčijo. Prodali so 300 velikih topov Rusiji. Trije topovi so že došli v Swedborg. Ruska posadka je že preizkušala te topove. Streljanje je bilo tako silovito, da se je govorilo o pomorski bitki. Swedborg so še močnejše utrdili, kakor je bila trdnjava že utrjena.

RUSKA CARICA NA POTU NA BOJIŠČE.

Iz Peterburga poročajo: Carica Aleksandra Fedorovna se je odpeljala s hčerka Olga in Tatjana v Grodno.

× × ×

ŽITNICA GALICIJE V NEVARNOSTI.

Obrambni nasipi rek Visle, Sana in Visloka, ki branijo polja povodenj, se nahajajo v velik nevarnosti. Rusi so namreč za nasipi razvijali svoje strelske vaje in so v več nasipih tudi izkopali strelske jarke, vsled česar se je zmanjšala obrambna sila nasipov. Računati se mora, da če reke narastejo, podere deroga voda nasipe in poplavi rodovitna polja, žitnico Galicije.

× × ×

POLJSKA LEGIJA.

Dunaj, 14. nov. (Kor. urad.) Danes so v ljudski dvorani mestne hiše zaprisegli tretjo dunajsko stotnijo poljske legije.

× × ×

RUSIJA IN RUMUNIJA.

»Die Zeit« poroča iz Berolina, da ni resnična vest, da bi Rusija posredovala v Rumuniji za prevoz ruskih čet. Tozadevne vesti so izmišljene.

Francozi zopet na Visu.

Graški, tržaški in zagrebški listi poročajo: Dne 2. t. m. je bilo okoli Visa zbranih 25 — 30 francoskih ladij, sedem jih je priplulo v luko, ko je ljudstvo, ker je bilo vseh vernih duš dan, bilo v cerkvi. Na ladjo so vzeli viteza dr. Lovrenca Dojmi di Delupisa, Nikolaja Pusića in tolmača Nikolaja Mužina. Francozi so bombardirali in zažgali bivše skladišče premoega in hišo čuvaja premoega. Šli so v klavnico, v tovarno sardin gospoda Antona Mardešića in pošto, kjer so uničili brzojavne in telefonske aparate. Nato so bombardirali rt Stončico, pretrgali kabel in zahtevali vojno kontribucijo 50.000 K. Končno so se zadovoljili z 21.000 K. S seboj so odpeljali župana viteza Serafina Topića in svetilničarja na majhnem otoku Host Usmianja ter so opoldne zapustili luko. Prebivalstvo je vse to mirno gledalo. Komizo so pustili pri miru. Kakor se sedaj poroča, so župana S. Topića in veleposestnika dr. L. Dojmi-a Francozi izpustili ter se čez Genovo vračata domov. Ne ve se, ali so Francozi izpustili tudi druge viške ujetnike ali ne.

Nedelavnost sovražnikove mornarice v Jadranskem morju.

Rimski dopisnik piše pariškem listu »Temps«: Nepremagljive so težko-

stvo je sedaj oba predlagala na višjem mestu za odlikovanje.

Kako je hotel prevzeti navdušeni čevljar višje vojaško poveljstvo?

»Grazer Volksblatt« poroča iz Celja: Čevljarški mojster Jožef Korošec iz St. Jurja ob južni železnici je zelo rad mnogo govoril o vojni, se hvalil, da je postal pri vojaki poddesetnik ter trdil, da bi »pod njegovim poveljstvom« bil kmalu napravljen konec v Srbiji, kakor tudi v svo vojni. Moževo domišljavost sta pa izkoristila nadučitelj sin Jožef Kaschantnigg ter posestnik in župan Ivan Garnovic iz Dramelj. Pisala sta Korošču pismo, v katerem se mu sporoča, da je avstrijskemu vojnemu poveljstvu znana njegova sposobnost, vsled česar ga pozivlje, naj odpotuje takoj po prejemu pisma v Kecskemet, da prevzame neko višje vojaško poveljstvo. Pismo je bilo podpisano z imenom šefa generalnega štaba. Komaj pa je častitljivi čevljar prejel 10. oktobra pismo, je že tudi odšel na železniško postajo in se odpeljal v Kecskemet. Tamkaj pa je izvedel pri vojaških oblastvih, da je bil pošteno potegjen, in sicer zelo daleč. Cela zadeva seveda pa zna postati sedaj neprijetna tudi obema piscema pisma.

Ženska — kozak.

V neko bolnišnico v Kijevu na Ruskem so med drugimi ranjenci pripeljali tudi nekega ranjenega kozaka. Pri prevajanju rane se je izkazalo, da je ta kozak — ženska. Izjavila je, da je soproga mladega ruskega častnika. Ko je bila proglašena mobilizacija, se je zglasila tudi ona in je bila faktično uvrščena v deseti kozakiški polk. O priliki nekega hudega boja je dvignila nekega težko ranjenega pešaka k sebi na konja, da odjaše z njim do ambulance. a je bila pri tem poslu sama ranjena.

če, ki se stavijo nasproti francoskemu brodogovju na Jadranskem morju z ozlrom na nastop proti avstrijskemu obrežju. Francosko brodogovje se je omejilo le na nekatere akcije proti Kotorju, brez presenečenja se pa ne morejo pričeti operacije v zgornji Adriji. Brez vsake koristi je, če se izpostavljajo dragocene ladje podmorskim čolnom, torpedovkam in minam, ako ni mogoče napasti Pulja, ker primanjkujejo potrebne izkrevalne čete za obleganje te silnske trdnjave. Pulj se brez sodelovanja čet na suhem ne more zavzeti, kakor se ni mogel vzeti Port Artur.

Bolgarija pred odločitvijo.

Sofija, 15. nov. Poluradna »Kambana« prinaša članek pod naslovom: »Komu naj se pridružimo?«, v katerem med drugim izvaja: Turško-ruska vojna je zanesla ogenj na našo mejo. Ne more se vedeti, kaj prinese bodočnost. Ali nas napade kak sovražnik in ne bomo-li prisiljeni, da se pridružimo kakim veselim? Kot plačilo se nam od obeh strani ponuja uresničenje naših narodnih idealov: Macedonija. Čas, v katerem živimo, je odločilne važnosti za našo bodočnost in ta je odvisna od tega, komu se pridružimo. Neutrlnost ne more večno trajati. Vsako obotavljanje v odločitvi postane lahko za nas fatalno. Pridružimo se torej oni strani, s katero simpatiziramo in ona bo našo državo povečala. Morali bi se pridružiti dvoezvi, ako hočemo našim bratom zagotoviti svobodo. Turčija se je podala v nedvomno v neenak boj, ker se zanaša na prijateljstvo Bolgarov. Ako se Bolgarija pridruži dvoezvi, potem bodo šli lahko nemški pomočni transporti po progi Berlin-Dunaj-Belgrad-Niš-Sofija-Carigrad, ko bo uničena tudi Srbija. Bolgarija bo po nemškem načrtu od treh strani podpirana, če bi bila od Rusije napadena. In od treh strani bo napadena, če se pridruži Rusiji. V tem slučaju bo Bolgarija pozorišče onih bojev, ki se bodo odigrali, ako se Rusija v smislu svojega načrta približa Carigradu. Ako pa pustimo skozi našo deželo nemške vojaške transporte, potem si zagotovimo njeno resno obrambno varstvo in moremo z delom naših čet podpirati Turčijo, z drugim delom pa osvoboditi Turke in naše krvne brate v Srbiji in Grčiji. Edina nevarnost, ki bi nam pretela v slučaju vojne z Grčijo, bi bilo Egejsko morje, ker bi grško in angleško brodogovje lahko bombardiralo in blokiralo našo obalo. Vendar pa akcija na morju ne bi mogla odločiti naših operacij na suhem in ne preprečiti naše zmage v Macedoniji.

BRATA BUXTON V SOFIJI.

Budimpešta, 15. novembra. »Az Estov« poročevalec brzojavlja iz Sofije z dne 14. t. m. Brata Buxton sta se vrnila v Sofijo. Sprejela sta sotrudnika »Daily Telegrapha« in mu izjavila to-le: Napake, ki so se zagrešile proti Bolgariji, se bodo v bodoče popravile. Bolgarske zahteve niso samo upravičene, marveč tvorijo za državo eksistenčne pogoje. Izpolnili bomo bolgarske zahteve in Bolgarija bo s tem uresničila svoje narodne ideale.

Zmagovito prodiranje naših čet v Srbiji.

Dunaj, 14. novembra. Z južnega bojišča se uradno poroča: Naše prodiranje je zadelo severozahodno od Valjeva na močan odpor. Tudi otežkuje napredovanje artiljerije zemlja, ki je vsled dežja in snega postala brez temelja. Kljub temu so vse kolone pridobile naprej na prostoru, zavzele so več važnih pozicij ter so dosegle črto Skola na Savi do južno Kočeljeva in na v nadaljni smeri do Drine. Naše čete so ujele številno Srbov.

Ujetniki so izjavili, da se hočejo Srbi pri Valjevu vnovič upreti našim četam. V nekaterih srbskih polkih je baje izbruhnil upor.

V zadnjih dneh so uspešno sodelovali tudi monitorji »Körös«, »Maros« in »Leitha«, ki so podpirali zmagovito prodiranje naših čet ob Savi z uničujočim delom v sovražnikov bok.

Dunaj, 15. novembra. (Kor. urad.) Z južnega bojišča se dne 15. novembra poroča: Da pridobi čas za odvažanje svojega trenja, je podvzel sovražnik na višinah severno in zahodno od Valjeva v pripravljenih postojankah zopet obrambo. Našim četam, ki jih kljub neprestanim bojem in hudim naporom preveva najboljši duh, se je že včeraj posrečilo, da so s trdimi boji zavzeli višine pri Kamenici ob cesti, ki vodi iz Loznice v Valjevo, ki torijo ključ sovražnikove postojanke. Naše čete so stale sinoči zvečer pred Obrenovcem in pri Ubu ter so napadale gorski hrbet Javtino na umikalni črti vzhodno od Kamenice in v južni smeri do Stubice, ki tvori točko gorskega sedla na cesti iz Rouačice v Valjevo.

× × ×

Vojni poročevalec »Pester Lloyd« poroča: Naše čete so v smeri Šabac-Obrenovac zavzele planoto Posavino, nakar so vrgle sovražnika do Obrenovca.

Druga naša kolona je zavzela strategično važne kraje Grabovac, Vrelo in Ub. Vas Ub je velike vrednosti za naše artiljerijske postojanke, ker je od tu mogoče obvladati vse ozemlje, katero križajo med Obrenovcem in Valjevom železniške proge. S tem je usoda Valjeva zapečaten.

POPOLNO UMIKANJE SRBOV.

Budimpešta, 14. novembra. Poročevalec »Az Est« brzojavlja dne 13. t. m.: Srbska vojna je dospela do mejnika. Izčrpana in utrujena srbska armada, ki je imela velikanske izgube, se od včeraj na celi črti umika in beži, popustivši pripravljene močne postojanke v popolnem neredu v notranjosti.

Najmočnejše srbske postojanke so bile na Cer planini, ki pričinja vzhodno od Lešnice. Te infanterijske postojanke s primernim topništvom so segale vzhodno od Šabca do Ohrida. Na pobočju Cer planine, ki je k nam obrnjeno, so bile nepretregano zvezane srbske pozicije. Odtod so vodili jarki proti ozadju v večje betonirane okope, v katerih so stale srbske rezerve. Vmes so bili napravljeni primerni zemeljski nasipi za topništvo. Na drugi strani Cer planine, proti jugovzhodu Srbije, so bile ob celem pobočju zgrajene kolibe iz prsti in betona, v katerih je del srbskega vojaštva prenočeval in kjer so naši letalci mnogokrat videli tudi nezakrita ognjišča. Tu so nameravali Srbi prezimiti. Še pred tremi dnevi je bilo v teh kolibah vse polno srbskih vojakov.

Neposredni povod popolnemu umikanju so bili veliki srbski porazi, ki so Srbe zadeli vzhodno od Šabca. Naše čete so v junaških bojih na Mišarskih holmih odločno premagale, kakor se je pozneje pokazalo, vse srbsko desno krilo, ki je štelo 70 do 75.000 mož. Tam niso stali, kakor so naši domnevali, manjši oddelki, potisnjeni v ospredje, marveč celo desno krilo srbske armade! Naše čete so Srbe pregnale iz Mišarskih višin, so napredovale ob Savi ter vzele Ohrid v naskoku, tako da jim je bilo mogoče srbske postojanke, ki so segale od Cer planine do tu, napadati že tudi z boka.

V večdnevih bojih za Mišarske višine ter v naših bojih pri Šabcu in Ohridu so naši monitorji podpirali v mnogo večji meri, kakor bi kdo pričakoval, močno ofenzivo naše pehote.

Po porazu pri Ohridu so se začeli Srbi po vseh poljskih poti in po vseh treh velikih cestah, vodečih proti jugu, umikati proti Kočeljevu. Srbska armada, obstoječa iz petero divizij in pol, se je umikala po deželnih cestah v strnjnih vrstah. Da je to bil nagel in primoran beg, dokazujejo najbolj poročila naših letalcev, glasom katerih po trije in štirje trenski vozovi vstric v divjem galopu drviyo proti Kočeljevu. Po istih poročilih si Srbi v Kočeljevu niso privoščili odmora, nego so hiteli naprej proti Valjevu. Naše čete neprestano zasledujejo bežečega sovražnika ter so v najhitrejših svojih pohodih zaporedoma zavzele vasi ob poti kakor višine ob veliki cesti, med njimi višine

Vlasič planine, vzhodno od Zavlake, in Smiljevo Valjevsko. Pred našimi četami, ki so prodrle vzhodno od Krupnja do Osenice, se Srbi istotako umikajo.

Poveljnika monitorjev je Njegovo Veličanstvo cesar odlikoval z vojaškimi zaslužnimi križi z vojno dekoracijo. Razpoloženi naših čet je sijajno.

Budimpešta, 15. novembra. »Az Estov« poročevalec brzojavlja: Naše čete prodirajo skoroda brez vsake ovire v dveh smereh. Ena naših armad je dospela do par kilometrov pred Valjevom, druga armada pa stoji južno od Obrenovca, tudi le par kilometrov pred reko Kolubaro. Jedro naših južnih brambnih sil je prodrlo že čez Podgorino planino in zasleduje, potem ko je zasedel Osenico pri gori Dragiljevca, kakor se je že poročalo, v obeh smereh deželne ceste, ki se cepi ob reki Jadri, ležeče srbske čete. Del te armade je zasedel mesto Kamenica, ki je od Valjeva oddaljena 12 km, a je je našel popolnoma prazno. Celokupno civilno prebivalstvo je zbežalo, tako da so bile vse hiše popolnoma prazne. Glasom poročil naše poizvedovalne konjenice, ki je dospela do pred Valjeva, tudi v Valjevu ni skoro nobenega prebivalstva več, tudi od ondi vse beži v notranje deželo. Vojaštvo je Valjevo že preje zapustilo in se umaknilo deloma proti jugu, deloma proti vzhodu. Neki imovit meščan, po imenu Nikola Kristić, se je vrnil iz Niša v Kamenico, da bi rešil svoje dragocenosti; pri tem je pa zašel v roke našim vojakom, ki so ga kot ujetnika odpeljali s sabo. Ta Srb pripoveduje, da prebivalstvo, ki je bilo potisnjeno iz Mačve in Valjeva, beži proti jugu in da je v Nišu in okolici na tisoče beguncev. Med Kragujevcem in Nišom vozijo vlaki, toda tudi osebni promet je že silno oviran. Prtljage in tovorov sploh ne prevažajo več. Na deželnih cestah je videti le še umikajoče se srbske čete in begunce. Prebivalstvo v Nišu je vsled velikega števila beguncev zelo vznemirjeno in mnoge občine se odkrito obračajo proti vladi.

VELIKANSKE IZGUBE SRBOV.

Budimpešta, 14. novembra. Poročevalec »Pesti Hirlapa« brzojavlja iz Sofije: Pri Krupnju in Šabcu leži na tisoče nepokopanih srbskih mrličev. Deloma v Pirotu, deloma v Skoplje so pripeljali več vlakov beguncev in ranjencev.

VALJEVO ZAPUŠČAJO CIVILISTI.

»Pesti Hirlap« brzojavljajo iz Sofije: Dne 8. t. m. se je poročalo, da je srbsko vojaško poveljstvo ukazalo, da morajo civilisti Valjevo zapustiti.

OBRENOVAC PADEL.

Vojni poročevalec »Pester Lloyd« poroča: Naše hrabre čete so v soboto, dne 14. t. m. popoldne ob 5. uri z naskokom osvojile Obrenovac. Naša artiljerija se je postavila na višino Mali Brgule in dve uri obstreljevala Obrenovac. Srbske čete so se v divjem begu umikale našemu ognju, nakar so naše čete naskočile Obrenovac in ga zavzele. S padcem Obrenovca je pot do Beograda po srbskem ozemlju prosta skoro vsakega zadržka.

Od Obrenovca do Beograda je 30 km, do železniške proge Belgrad-Niš pa samo 22 km. Belgrad je tedaj v nevarnosti, da bo kmalu popolnoma odrezan od ostale Srbije.

Zemljevid k prodiranju Turkov v Egipt.

BELGRAD SE ODREŽE OD OSTALE SRBIJE.

Dunaj. Cenzurirani listi poročajo: Po poročilih iz Niša ogrožujejo avstrijske čete železnico Belgrad—Kragujevac, kar bi bilo zato velike važnosti, ker bi bil odrezan Belgrad od ostale Srbije in bi bile v Belgradu zbrane čete ogrožene tako od donavske strani, kakor tudi s suhega.

KAKO JE V BELGRADU.

Budimpešta, 15. novembra. »Az Estov« poročevalec piše iz Zemuna: Bil sem v Zemunu, kjer je vse mirno, le tu in tam se sliši s srbske strani posamezen strel iz puške. Vesti, češ, da sta Belgrad in Zemun vsa razstreljena, so neresnične. Kakor sem natančno videl z neke višine, nudi Belgrad še vedno svojo staro, navadno sliko. Predvsem je opaziti ogromen dimnik, ki je popolnoma nepoškodovan. Samo na Kalimegdanu je opaziti sledove topovskih krogel in veliko drevje v parku je opustošeno. Natančno je videti, da je poškodovan vogel zadnjega nadstropja v hotelu »Moskva«, kakor tudi da sta nekoliko trpela konak in v bližini stoječa vojašnica. Na bregu stoječa poslopja so močno poškodovana, tako državna tobačna tovarna, železniška skladišča in vojašnica. Železniške tračnice ob bregu so skrivljene. Na belgrajski strani železniškega mostu je zadnji steber močno poškodovan. V Belgradu je izredno mirno; iz Zemuna ni opaziti nobenega človeka, le tu in tam se plazi kaka vojaška postava ob steni zgradb. Ponoči sta Belgrad in Zemun popolnoma temna. Od časa do časa razsvetli noč metalec svetlobe iz Topčidora; tudi naši reflektorji odpro za trenutek svoje oči, in ob takih prilikah je jasno videti, kako se straža ob bregu z bliskovito naglico umakne. V Zemunu je samo ena hiša poškodovana: na Glavnem trgu. Podprta je s tramovi. Ponoči je v smeru Kalimegdana na čisto slišati detonacije, nakar se dvignejo veliki oblaki dima. Kaj bi to bilo, se še ni moglo dognati.

SRBI VOJNI UJETNIKI ODPOSLANI IZ TUZLE V UJETNIŠKE TABORE.

Sarajevo, 15. novembra. (Kor. ur.) Iz Tuzle se poroča: Danes zapusti več ujetniških transportov svojo kvarantensko (opazovalnico glede na nalezljive bolezni) postajo in jih prepeljejo v ujetniški tabor. Ujetih je 21 častnikov, med njimi en polkovnik in trije majorji ter 1345 mož. Moštvo je zane-marjeno in vzbujajo pomilovanje. Vojni ujetniki soglašajo, da so se že zdavnaj naveličali vojske.

SRBI BEŽE NA BOLGARSKO.

Iz Sofije poročajo, da ne mine dan, da ne bi na bolgarsko ozemlje došlo večje število srbskih beguncev. Preko Kule, Caribroda in Kumanova je skušalo 26. oktobra pobegniti 40 Srbov. Begunci pripovedujejo, da je Srbija že utrjena od vojne, da zlasti oni vojaki, ki so ozdraveli od svojih ran, se nočejo več vrniti v bojno črto. Tako ste na primer celi dve stotnjici, sestavljeni iz ozdravljenih vojakov, ki ste bili nameščeni v južni Srbiji, pobegnili na Bolgarsko.

KAJ VSE SO NAŠLI NAŠI V SRBIJI.

Iz Zemuna se poroča: V Voletiču se je našel del arhiva srbske skupščine. Spise se najbrže prepeljali iz Belgrada, ko je izbruhnila vojska. V Voletiču ki obstoji iz štirih cest, so naši vojaki že prekrstili trge in ceste. Eno cesto so nazvali Franc Jožefova cesta, drugo Cesarja Viljema cesta. V utrdbah pri Srbski Rači so našli naši mrtvo truplo nekega srbskega polkovnika. V rajnikovem žepu so našli ukaz, da naj isti dan zvečer Srbi z naskokom prodirajo proti našim četam, a naše čete so Srbe prehiteli in so Srbe zgodaj zjutraj napadle.

Pred pomorsko bitko med nemškim in japonskim brodom.

London. »Times« priobčujejo brzojavko »New York Herald« iz Valparaiza, da se je admiralu Speeu posrečilo potom brezličnega brzojava križarki »Dresden« in »Leipzig«, ki sta bili poslani v Talehuande, da poiščeta angleško križarko »Otrante«, zopet združiti s svojo eskadro, s katero se namerava postaviti proti japonskemu brodomu, ki obstoji iz osem bojnih ladij.

NEMŠKE KRIŽARICE ZAPUSTILE VALPARAISO.

Valparaiso, 16. nov. Tukaj zasidrane nemške križarice so včeraj zjutraj odplule na visoko morje.

JAPONSKO BRODOVJE SE NE NAHAJA PRI CHILEJU.

Valparaiso, 15. nov. (Kor. urad.) Uradno se zanikuje, da bi se bilo opazilo brodomje ob obrežju Chilea. Videli so marveč nemški ladji »Leipzig« in »Dresden«, ki sta izpolnilevali svoje zaloge.

Boji na zahodu.

Berolin, 14. nov. (Uradno.) Boji v zahodni Flandriji trajajo še dalje, zadnje dni jih ovira deževno in viharo vreme. Naši napadi počasi napredujejo. Južno od Yperna smo ujeli 700 Francozov.

Angleški napadi zahodno od Lille so bili odbiti. Pri Beroy au Bac so morali Francozi zapustiti obvladujoče stališče.

V argonskem gozdu je naš napad dobro napredoval. Francozi so imeli močne izgube in so pustili tudi včeraj zopet nad 150 ujetnikov v naših rokah.

Berolin, 15. novembra. (Kor. ur.) Veliki glavni stan, 15. novembra dopoldne. Boji na desnem krilu so tudi včeraj trpeli radi neugodnega vremena in so le malo napredovali. Med utrudljivimi predeli je bilo ujetih nekaj sto Francozov in Angležev ter sta bili zaplenjeni dve strojni puški. V Argonskem gozdu se je posrečilo, da se je razbilo močno francosko opirališče, ki se je z naskokom vzelo. Izmišljeno je poročilo Francozov, da so neki nemški oddelek pri Coincourtu (vzhodno od Marsala) spravili v nered. Francozi so marveč pri Coincourtu imeli izdatne izgube, medtem ko nismo mi niti enega moža izgubili. Najvišje poveljstvo armade.

Japonska artiljerija hiti Francozom na pomoč.

Berolin, 14. novembra. (Brzojavno poročilo »Wiener Allg. Ztg.«) »Vossische Zeitung« poroča iz Genfa: Iz Marseille došla poročila izvajajo, da se vozi v Marseille transport 17 ladij z japonskimi topničarji, ki se kmalu v Marseille pripeljejo.

400 milijonov novih izdatkov v Angliji za vojsko.

London, 14. novembra. (Kor. urad.) Listi poročajo, da je ministrski svet soglasno sklenil, da se izda 400.000.000 za vojsko.

Nemci hočejo v Calais.

London, 14. novembra. List »Daily Mail« piše: Naše upanje, da so Nemci opustili svoj načrt zavzeti Calais, se ne potrjuje. Naše geslo slove zdaj: Ojačenja na celino!

Kodanj, 14. novembra. (Kor. ur.) »National Tidende« poroča iz Rotterdama: Nemci nadaljujejo neprestano ponoči in podnevi svoje napade v smeri južno od Rousselaere. Zaprti so glavna pota v Blankeberghke, Zeebrügge in Lissenwighe, da preprečijo obkolitev po raztegnjenih angleških črtah. Iz Genta in z juga dohajajo neprestano ojačenja. Konji in vojaki delajo silovite napore, da prepeljejo težke topove v Ypern. Nemci neprestano napadajo ponoči, podpira jih težka artiljerija. Severno angleško krilo potisnjeno nazaj.

Rotterdam, 14. novembra. Neko angleško bojno poročilo obvešča, da so Nemci podvzeli splošno ofenzivo proti angleškim postojankam na severnem Francoskem in priznava, da je bilo angleško severno krilo deloma nazaj potisnjeno. Ker so se v Kanalu pojavili nemški podmorski čolni, so ustavili pošiljanje čet čez Kanal in jih pošiljajo zdaj čez Irsko.

Francozi računajo, da bodo Nemci južno od Dixmuidena prodirali.

Berolinski »Lokalanzeiger« poroča iz Londona: Francoski vojaški kritik general Lacroix sodi, da grozi Francozom nevarnost, da jim bodo Nemci prišli za hrbet v smeri južno od Dixmuidena ob Yserskem kanalu. Podpolkovnik Rousset pa piše: Moramo pač računati s to bistveno izpremembo; nemška sila tvori zdaj zid brez vsake odprtine.

Francozi se ob Yserskem kanalu le slabo branijo.

»Lokalanzeiger« poroča iz Genfa: Francoski glavni stan je poročal 14. t. m.: Francoski poizkus, da se utrjevanje Nemcev na zahodnem bregu reke Yser prepreči, se je izjalovil. Poročilo priznava, da se drže nemške čete približno 300 metrov na zahodnem bregu Yser. Ob Yserskem kanalu se Francozi le slabo branijo.

Nova krepka ofenziva Nemcev na Flandernskem.

Rotterdam. (Kor. urad.) »Maasbode« poroča iz Dünkirchna: Gosta megla pokriva bojišče. Odkar je padel Dixmuiden, zavzemajo Nemci brez vsakega dvoma veliko boljše postojanko, kakršno so prej zavzemali. Vojaki zaradi povodnji veliko trpijo. Napad Nemcev, ki so razpostavili težke topove, se pričakuje vsak trenutek. Zdi se, da hočejo Nemci s svojo zopet krepko obnovljeno ofenzivo prepoditi Angleže z njih postojank in istočasno odrezati Belgijce.

Nova nemška armada.

»Reichspost« poroča iz Berna: Ruske vesti iz Londona poročajo o skrivnostnih gibanjih v Belgiji. Vest o zbiranju nove nemške armade, močne 150.000 mož, na Westfalskem, nudi vojaškim kritikom v Parizu povod za različne domneve. Stvari ne smatrajo za izključeno ter priznavajo, da ima Nemčija še mnogo človeškega materiala.

Pred novimi boji v Alzaciji?

Basel. Nemci in Francozi se v Sundgau-u zopet živahno pripravljajo in izpopolnjujejo utrdbe. Med Biselom in Septom se približujejo strelski jarki do sto metrov. Na obe strani dohajajo močna ojačenja.

× × ×

Bisel in Sept sta majhna kraja v južni Alzaciji blizu francoske meje.

Boji na Flandernskem.

Haag. »Daily New« poroča iz severne Francije:

Način boja se je na Fladernskem in v severni Franciji čisto izpremenil; kavalerija se ne spušča več v boje, tudi bajonetnih napadov ni več. Ton bojem daje artiljerija; med odmori pa govore strojne puške. Brezdvoma so utrpeli Nemci velike izgube, ampak tudi naše so velikanske. Pripovedujejo o nekem polku, da je preostalo še 94 mož neranjenih. Zavezniki se umikajo, ker ne vedo, ali hočejo Nemci prodreti na severu ali pa samo tukaj prodiranje markirajo, da pri mestu Lille prodro.

Kako si Francozi »pomagajo«.

Francozi so metali v vaseh pri mestu Arras med nemške vojske sledeče listke: »Rusi so vdrl v Berolin. Cesar in cesarica sta ušla iz mesta. Nemci so med mestoma Verdun in Toul popolnoma obkoljeni. Poslali so zadnjih 40.000 mož na bojišče. Vaši generali hočejo.« — Razume se, da so se Nemci krohotali, ko so slišali, s kakšnimi zvijačami jih hočejo Francozi oplasiti.

Francosko umikanje iz mesta Armentières.

»Secolo« poroča iz Pariza 14. t. m.: Nemci Armentières neprestano obstreljujejo. Škoda je velika. Prebivalstvo je pričelo bežati. Amsterdamski »Courant« poroča 14. t. m.: Nemci neprestano na petih točkah prekoračujejo Yserski kanal. Utrdbi Saint Omer in Armentières se nahajata pred predajo.

Up Francozov je šel po vodi.

Genf, 13. novembra. Tudi francoski listi potrjujejo, da se je umaknilo levo francosko krilo in da Ypern gori. »Matin« poroča, da je odšlo iz Thielta 35.000 nemških vojakov s 100 topovi. Kam, se ne ve. V Parizu se je zmanjšalo upanje, da bi se Nemci umaknili, ker pariški listi poročajo, da se izpremeni Pariz v zimsko bivališče. Zgradili so globoke strelske jarke in postojanke za težke topove.

Nemci hočejo London.

»Giornale d'Italia« poroča iz Pariza: Tu se splošno sodi, da osredotočujejo Nemci vse svoje sile na severu, ker hočejo dobiti trdnjavo Calais. Glavni smoter Nemčije je, da dobe London. Pomorska bitka je neizogibna. Nemško podjetje oprto na Calais bo najbrže uspešno.

Nemški aeroplani nad Parizom.

»Lokalanzeiger« poroča iz Pariza: Nemški aeroplani skušajo — skoraj vsak dan — obiskati Pariz in ga pozdravljati z bombami. Aeroplani pa vedno pravočasno javijo, nakar jim lete nasproti francoski aeroplani, da jih odpode.

V Parizu se boje revolucije.

Bruselj, 14. novembra. Iz pisem belgijskih vojakov, ki so ojačili pariško posadko, sledi, da ni niti misliti na to, da se vrne francoska vlada iz Bordeauxa v Pariz, kjer se čisto resno boje, da izbruhne revolucija. V Parizu zborujejo že vsak dan na revolucijskih shodih, na katerih nazivajo socialistične ministre izdajalce. Belgijski častniki ne prikrivajo svoje sodbe; dvomijo, da bi se mogla Francija še dolgo držati.

Angleži izgubili 57.000 mož.

»Lokalanzeiger« poroča iz Rotterdam: Angleški ministrski predsednik Asquith je izjavil v angleškem parlamentu, da so Angleži izgubili do 31. oktobra 57 tisoč mož. Zadnji boji z velikimi izgubami na Flandernskem seveda še niso všteti.

Kapitana Müllerja prepeljejo v London.

Rim. Kakor poročajo iz Londona, bodo ujetega kapitana ladje »Emden« prepeljali na Angleško.

Poveljnik premaganega angleškega brodomja padel v bitki.

Kolin. Zdi se, da je admiral Cradok v bitki ob čilski obali prišel ob življenje. »Kölnische Zeitung« poroča, da je guverner v Kanadi poslal na angleškega admirala v Londonu brzojavko, v kateri izreka sočutje nad izgubo hrabrega admirala Cradoka.

Priimka francoskega in angleškega generalisima nerazdružno zvezana.

Francozi in angleški narod sta v tej vojni nerazdružno zvezana, tako pa tudi vrhovna poveljnika ne glede svojega delovanja, marveč tudi po črkah svojih priimkov. Enega končni zlog je začetek drugemu imenu: Jof-fre : Fre-nch.

× × ×

NOV VOJNI KREDIT ANGLEŠKE VLADE. — SEDEM IN POL MILIJARD VOJNIH STROŠKOV.

London, 14. novembra. (Kor. urad.) Uradno se naznanja, da bo vlada razun dovoljenih 150 milijonov zahtevala še 225 milijonov funtov šterlinov v pokritje vojnih stroškov. Ta vsota je namenjena za pokritje izdatkov za vojsko in mornarico do konca marca meseca 1915, dalje za posojila naselbinam, za predujem Belgiji v znesku 3 milijonov funtov; za predujem Srbiji v znesku 800.000 funtov in za pokritje izdatkov angleških občin za podpore.

ANGLEŠKI MARŠAL LORD ROBERTS UMRL.

London, 15. novembra. (Kor. urad.) Uradno se poroča: Lord Roberts je umrl. Obiskal je indijske čete na Francoskem, katerim je bil višji poveljnik. V četrtek se je lord Roberts prehladil, iz prehlajenja se je razvilo vnetje pljuč, ki je povzročilo maršalovo smrt.

KAKO SODIJO V BEROLINU O POLOŽAJU.

Berolin, 10. novembra. »Lokalanzeiger« pove svoje mnenje o položaju v teh-le stavkih: Proti Rusiji zmagovita defenziva, proti Franciji zmagovita ofenziva. Počasnost napredovanja na Francoskem, da ne zmanjšuje resnice vrednosti teh korakov. Zlasti zavzetje Vienne le Chateau je nepregledne važnosti, kajti skupaj z zavzetjem Saint Mihiela in Camp de Romains bo to pokazalo, da je prišel čas, ko bodo Nemci razdrli zastor francoskih utrdb. Tudi pri Ypresu Nemci, čeprav polagoma, napredujejo; ta počasnost pa je le dokaz, kako vstrajno nasprotnik to točko brani in kolike važnosti je, da jo Nemci osvoje. Potem bodo nemške operacije mnogo lažje.

Ameriške Združene države na razpolju.

»Frankfurter Zeitung« poroča iz Peterburga: Tukajšnji ameriški poslanik je izjavil, da se je vlada v Washingtonu odločila čakati, ali se namerava začasno ali samo trajno udomačiti v Južnem morju.

Washington, 15. novembra. (Kor. urad.) Glede na pritožbe Danske, Nizozemske, Švedske in Norveške, da je trgovina iz Amerike vsled min na Severnem morju izven teritorialnih vod oslabiljena, je naprosil namestni tajnik državnega urada britskega poslanika za informacije v tej zadevi. Angleški poslanik je izjavil, da ne more dati nikakih informacij.

ANGLEŠKA PROTESTIRALA V AMERIKI.

London, 16. novembra. »Morningpost« poroča iz Washingtona: Angleški poslanik je protestiral proti kršitvi nevtiralno od strani Ekvadorja in Venezuele. Oddelek admirala grofa Spee je iz obeh dežel dobil brezlična obvestila o gibanju ladij admirala Cradseka. Nemci so porabili galopaške otoke za oprališče, da so lahko svoje ladje preskrbeli s premogom in živežem.

Vstaja v Južni Afriki.

London, 14. novembra. »Westminster Gazette« potrjuje, da se je nekdanji poveljnik Burov Joste pridružil vstašem.

Pretorija, 15. nov. V zadnjih bojih proti Bothi so vstasi ujeli poveljnika Foucha in 40 mož. Ujetnike je Tobias Smuts zopet osvobodil.

Kapstadt, 15. nov. (Kor. urad.) Angleška uradna brzojavka iz Pretorije obvešča, da je polkovnik Bodenhorst, ki je prodiral iz Welvenhocka v severno Oranj državo, dne 12. t. m. — kakor se govori, pri Frankfurtu premagal neki vstaški oddelek, ki mu je poveljeval Vanbollarin, zavzel njegov tabor, v katerem je vjel 47 mož iz zarubil 56 konj. Padla sta dva vstaša, trije so bili ranjeni.

Caillaux.

Turin, 10. novembra. »Stampa« poroča, da je bil znani Caillaux, ki je sedaj poveljujoči polkovnik plačilnega urada, bil kaznovan s petnajstdnevni zaporom, ker je bil pisal svojem generalu na papirju z naslovom parlamenta zaupno pismo, ki se nikakor ne strinja z vojaškimi nazori o subordinaciji. Gospa Caillaux je prosila, da se ji dovoli vstopiti kot strežnica pri Rdečem križu v Parizu, kar se ji je pa odsvetovalo, češ naj vstopi pri Rdečem križu v Mameru, to je v volilnem okraju svojega moža.

Caillaux odpotoval v Južno Ameriko.

Bordeaux, 15. novembra. (Kor. urad.) »Liberté« poroča da sta se Caillaux in njegova žena odpeljala v Južno Ameriko.

Turška poročila o vojski Turčije.**TURSKO BRODOVJE ZOPET OBSTRE-LJEVALO ODESO.**

Carigrad, 16. novembra. Turško bro-dovje je zopet obstreljevalo Odeso.

FETVAH O SVETI VOJSKI.

Carigrad, 14. novembra. (Kor. ur.) Danes je bil v Fatih mošeji prečitana zgodovinski fetvah o sveti vojski po predpisih izlama, sestavljen v obliki vprašanj in odgovorov.

MANIFESTACIJA PRED AVSTRIJ-SKIM IN NEMŠKIM POSLANIŠTVOM V CARIGRADU.

Carigrad, 14. novembra. Ob 7. uri zvečer je 60.000 oseb manifestiralo pred avstro - ogrskim in nemškimi po-laništvom. Vršili so se govori.

SVETA VOJSKA SE PROGLASUJE V PROVINCAH.

Carigrad, 15. novembra. (Kor. urad.) Tudi v province se je razposlala fetva, kjer se tudi prirede manifestacije.

Carigrad, 16. novembra. »Taswir-i-Etkiar« poroča, da je sodnik v Medini brzojavil Hanefitom in Satijitom, kakor tudi straži pri grobu preroka, da se bo prebivalstvo udeležilo svete vojske.

RAZGLASITEV SVETE VOJSKE V MA-ROKU IN TUNISU.

Genf, 15. novembra. Madridski list »Impazial« poroča, da je mohamedanska duhovščina v Maroku in Tunisu kljub ugo-voru francoskih oblasti razglasila sveto vojsko za kalifat.

PROSTOVOLJCI ZA SVETO VOJSKO V TURČIJI.

Carigrad, 14. novembra. (Kor. ur.) Na deželi so začeli nabirati prostovolj-ce za vojaško službo. Iz Inebolija v vi-lajetu Trapezunt se brzojavlja, da je odbor za narodno obrambo v tem okra-ju sestavljen brigado 6 bataljonov, drugo brigado pa iz v Trapezuntu priglase-nih bataljonov prostovoljcev. Impozant-no je bilo priseganje bataljonov.

TURSKO PRODİRANJE NA KAVKA-ZU.

Iz Pera se poroča v Berlin: Turki so zopet na več krajih pri Lazistanu prekoračili mejo. Rusi beže v največ-jem neredu, ker se ne morejo ustavlja-ti silovitim turškim napadom. Turki neprestano prodirajo. Megla in sneg sta Rusom umikanje popolnoma odre-zala.

BOJI MED RUSI IN TURKI.

Carigrad, 14. novembra. (Kor. urad.) Iz vojne glavnega stana se poroča: Turške čete so zasedle Kotur, postojanko v perzijskem Aserbeidschanu, ki je bila dozdaj po Rusih zasedena. Rusi so bili premagani in so zbežali. Danes so se bili neznatni boji med Turki in med ruskimi zadnjimi stra-žami. Boji v okolici Kõrarakõia so bili zelo siloviti. Turške čete so se zelo hrabro bo-rile. Nekaj turški polk je trikrat naskočil z bajonetom koto 1905. Padel je major in več častnikov, ki so stali v prvih vrstah ba-taljona. Končno so turške čete hrabro vdre-le v navedene postojanke. Turki so zarubili veliko bojne materijala.

URADNO TURSKO POROČILO O BOJIH Z RUSI.

tomane« objavlja naslednje poročilo turškega glavnega stana: Turške čete pri Lazistanu so včeraj napadle rusko postojanko Liman v bližini ruske meje. Rusi so imeli težke izgube. Turške čete so obko-lile tam se nahajajoče ruske čete. Rusi so hoteli doseči ojačenja, pa so turške čete ista razkopile. Drugi turški oddelek je zasedel Duzkõj in odrezal Ruse pri Ran-Hedressersai. Turki so zaplenili veliko municije in živil. Rusi so brezuspešno ob-streljevali postojanke na meji pri Kamošu in Ab-Izlahu.

PETNAJST TURSKIH JADRNIC ZAPLE-NJENIH. — ARETACIJE V EGIPTU.

London, 15. novembra. »Morningpost« poroča iz Aleksandrije z dne 11. novem-bra: Tu so pridržali 15 turških jadrnic. Po mestu je mirno. Aretacije sumljivih oseb še trajajo.

TURKI ZAPLENILI 34 RUSKIH PARNIKOV.

Carigrad, 16. novembra. Turško bro-dovje je v Črnem morju zaplenilo 34 ruskih trgovskih parnikov.

TURSKO VOJNE LADJE V SULINI.

Budimpešta, 15. novembra. »Az Estov« poročevalec brzojavlja iz Galca z dne 14. novembra: Pristaniške oblasti v Sulini so dobile obvestilo, da se bliža več turških torpednih rušilcev, ki so namenjeni skozi sulinski kanal proti ruski donavski luki Ismail in Reni, ki ju bodo bombardirali in uničili one ruske voje ladje, ki so se tje-kaj zatekle. Ta načrt je lahko izpeljiv, ker je polagalec min »Aleksander«, ki se mudi v sulinski luki, oborožen samo z dvema re-volverskima topovoma in se turškim boj-nim ladjam ne more upirati.

RUSKE MINE V DONAVI.

Budimpešta, 15. novembra. »Az Estov« poročevalec brzojavlja iz Galca z dne 13.

t. m.: Rusi so do 6 km pred Kislio položili mine.

TURKI ZAVZELI PERZIJSKO MESTO KOTUR.

Carigrad, 15. novembra. (Kor. urad.) Zasebna brzojavka »Agence Ottomane« potrjuje, da so turške čete zavzele perzijsko mesto Kotur in da so Rusi v največjem neredu bežali. Mohamedanski rodovi se združujejo s Turki. Perzijsko prebivalstvo je prijazno s turškimi četami in jih ob-sipava s častmi. Mesto Kotur, ki leži se-vernozahodno od Urmia-jezera, je glavno mesto distrikta Kotur. Prejšnje čase je pripadalo Turčiji, ki so je pa lenu LX. berolinske pogodbe morali odstopiti Per-ziji v zahvalo, ker je bila Perzija med turško-fusko vojsko leta 1878. nevtalna. To ozemlje torej zopet zasedla Turčija.

BOJI TURKOV Z ANGLEŽI PRI FAU-U.

Carigrad, 14. novembra. (Kor. ur.) Iz turškega glavnega stana se poroča: Turške čete so silovito napadle Angleže, ki so se izkrcali pri Fau-u na obrežju Bassorah. Padlo je 60 Angležev.

MOHAMEDANCI PODRLI RUSKI SPO-MENIK V GALATARIJI.

Carigrad, 14. novembra. (Kor. urad.) Neki večerni list poroča, da je podrla mno-žica danes ruski spomenik v Galatariji, ki se je postavil v spomin, da so prodrli Rusi l. 1878. v Stefano.

Carigrad, 15. novembra. (Kor. urad.) Predno je množica podrla ruski spomenik v Galatariji, so se odstranile posvečene stvari in veliki zvon kapele, ter so vse iz-ročili policijskemu ravnatelstvu v varstvo Ruski popi so pred nekaterimi dnevi dra-gocenosti cerkve odstranili. »Tanin« pripo-roča, da naj se kosti ruskih vojakov pre-neso v turški armadni muzej.

BOJ GRKOV S TURKI IN Z BOLGARI V SELIANIJU.

Atene, 15. novembra. (Kor. ur.) »Agen-ce d' Athenes« poroča: V vasi Seliani, ki leži v okolici Kavalle, je nenadoma napa-dla četa turških in bolgarskih četašev neki grški oddelek. Po ljutem boju so četaši po-begnili Grki so jih zasledovali. Ranjenih je bilo pet četašev; ostali so pobegnili. Grki niso nič ljudi izgubili.

RUSIJA IN MOHAMEDANSKE VLADE V AZIJI.

Stockholm, 15. novembra. Iz Peterbur-ga Poroča »Tageblatt«, da je Rusija zahte-vala od vseh mohamedanskih vlad v Aziji, s katerimi je v diplomatični zvezi, naj iz-javijo, kakšno stališče bodo zavzele z ozi-rom na oklic kalifa.

Kazna poročila.**VOJNO POSOJILO.**

Dunaj, 15. novembra. Listi poro-čajo, da so prijave za vojno posojilo narasle na 400 milijonov kron.

Budimpešta, 15. novembra. Pri ogrski poštni hranilnici je doslej pod-pisanih 15 milijonov vojnega posojila.

ITALIJA ODPUŠČA REZERVISTE DO-MOV.

»Stampa« poroča, da pošlje vojni mi-nister na dopust 25. novembra letnik 1891.

KOLERA.

Dunaj, 15. novembra. Sanitetni odde-lek notranjega ministrstva poroča: Dne 15. novembra so dohnali, da je nanovo na kolero obolelo 18 oseb na Dunaju, 1 na Češkem, 4 na Moravskem in 7 v Šleziji.

MEHIKA.

Washington, 15. novembra. Državni tajnik Bryan je napovedal, da se bodo ameriške čete 23. decembra umaknile iz Veracruz.

Grof Tisza o položaju.

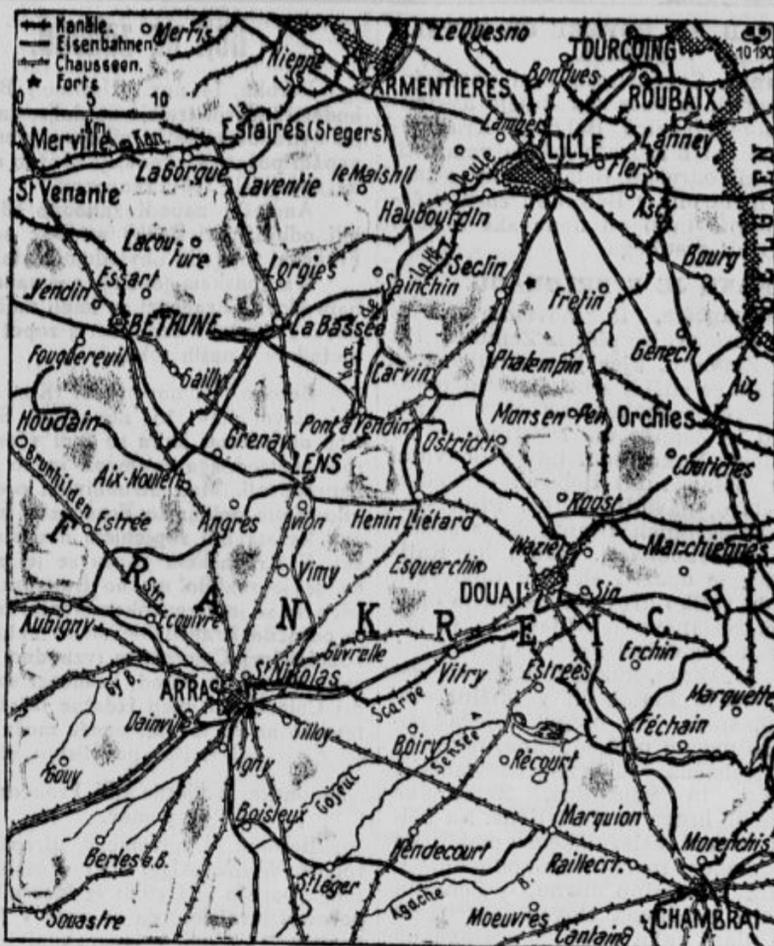
Budimpešta, 16. novembra. Ogrski ministrski predsednik grof Tisza je izjavil v cirkularni brzojavki na vse velike žu-pane, da se je prostovoljno umikanje v Galiciji, ki je bilo iz strateških ozirov potrebno, izvršilo popolnoma nemoteno od sovražnika. Karpatski prelazi so zasedeni in utrjeni. Nadaljnih dogodkov smemo pričakovati s popolnim zaupanjem.

Zopetni boji ob belgijski obali.

Amsterdam, 16. novembra. »Tele-graaf« poroča iz Sluisa z dne 14. novem-bra: Včeraj zvečer so pričeli ob obali zo-pet grometi topovi. Istočasno so se zopet pričeli boji na fronti in v okolici Lombart-zyde in Nieuport. Morje je zelo viharno. Nemški mornarji love mine in jih razstre-ljujejo. Obal od Ostende do Knocke je v obrambnem stanju.

Pred pomorsko bitko med Nemci in Rusi.

Kodanj, 16. novembra. Rusko brodovje je zapustilo Helsingfors in odplulo v jugo-zahodno smer. Bajje namerava prisiliti nemško brodovje do bitke.

Zemljevid k bojem okolu Lille in Arrasa.

Grška mobilizira.

Galac, 16. novembra. Vsi grški vojaški zavezanci od letnika 1885. so vpokli-cani.

Atene, 15. novembra. Proračun za leto 1914. izkazuje 450 milijonov izdatkov; na armado in mornarico odpade 226 milijonov.

Japonska proti Kitajski.

Peking, 16. novembra. Japonska je prepeljala v Tsingtau in v provinco Šan-tung 50.000 mož.

JAPONSKI PODKRALJ V TSINGTAVU.

Kodanj. Iz Petrograda se poroča: Ja-ponska vlada je imenovala za Tsingtau in za Šantung podkralja z naslovom podkralj. Mikado je imenoval v Tsingtavu in Šan-tungu 350 japonskih uradnikov.

Ko sta se sešla dva profesorja.

Prijetno dogodbico poroča »Frem-denblatt« iz Göttingena. Rezervni pod-častnik S., civilno izredni profesor ro-manske filologije v Göttingenu, je mor-al spremljati transport ujetih Franco-zov iz Maubeugea v Nemčijo. V dalja-vi grme topovi. Naenkrat zapazi spre-ved vodiči častnik, da se podčastnik S. strastno prepira z nekim ujetnikom. Francoz gestikulira različno z roka-ma, modre oči nemškega podčastnika se ježno bliskajo pod očali. Častnik prihití bliže, ker se boji, da bi ne prišlo do spopada. Podčastnik mu nekaj po-jasnjuje in častnik z nasmehom odha-ja. Ujeti Francoz, ki je imel razbite čevlje povezane s cunjami, je bil pro-fesor pariške Sorbone, vzrok prepira pa je bilo vprašanje o rabi konjunktiva

Dnevne novice.

+ Domači odlikovanci. Za hrabro in uspešno delovanje in obnašanje pred so-vražnikom so bili odlikovani z vojaškim zaslužnim križem z vojno dekoracijo: Stot-niki Miroslav Mažuran 1. bh. pešpolka iz znane narodne rodbine na Brevojih v brd-skem okraju. Ta junaški častnik se je že v mirnem času odlikoval v mnogih slučajih, prejel je že dvakrat Najvišje priznanje; en-krat za zelo uspešno poučevanje enoletnih prostovoljcev, drugič za rešitev nekega vo-jaka, ki je bil v nevarnosti, da se potopi. — Miroslav pl. Konschegg, 36. pešpolka, sin feldmaršallajntanta Lamberta Kon-schegg pl. Pramburg. Ta odlični častnik je dovršil vojno šolo, bil potem prideljen ge-neralnemu štabu, v zadnjem času pa kot učitelj Terezijanski akademiji v Dun. No-vem mestu, odkoder je odrinil na severno bojišče, kjer je te dni padel za cesarja in domovino zapustivši mlado vdovo in sina ter bil pokopan v Tučevyh. — Leon Ru-pnik, 16. pešpolka, prideljen generalnemu štabu. — Alfonz Stergar 1. okopniškega (Sapeur) bataljona, in nadporočnik Ivan Perles 27. pešpolka. — Vojno dekoracijo k vojaškemu zaslužnemu križu si je priboril stotnik Ludovik Kuralt 22. pešpolka. — Najvišje priznanje za hrabro obnašanje se je izreklo: Stotniku Antonu Kos 87. peš-polka, nadporočnikom Ervinu Schviz pl.

Schvizhoffen 10. drag. polka, Rudolfu Mo-ravcevu 27. pešpolka in Valent. Čop 8. polj-skega topniškega polka.

+ Važno slovstveno podjetje. »Leono-va družba« bo z novim letom začela izda-jati slovstvena dela nekako po vzoru »Dru-žbe sv. Mohorja«. Za leto 1915. izda »Le-onova družba« že sledeče knjige: 1. Prvi zvezek Zbranih spisov o. Škrabca. 2. Prvi zvezek poljudno-znanstvene knjižnice: Jos. Gruden, slovenski župani v preteklosti. 3. Louis Coloma, Lapalije, roman. 4. »Cas« bo izhajal kakor doslej kot dvomesečnik po šestkrat na leto. Druge knjige bodo izšle, ko se bojni metež nekoliko unese; vsekako pa ne pred veliko nočjo. Želeti je, da bi upravni odbor organiziral poverjeništa. To se da pri nekoliko dobri volji takoj iz-peljati, če ne povsod, vsaj po večini krajev.

+ Posnemajna vredno. Vodiški farani so že v drugič poslali v »Ljudski dom« obilo poljskih pridelkov (čez 4000 kg krompirja, obilo repe in korenja), ki naj pridejo našim ranjenim vojakom kakor tudi ljudski in di-jaški kuhinji v prid. Za vojake se je še po-sebej oddalo 30 K v gotovini. Vodiški go-spod župnik je dal svoje voze in priprego brezplačno na razpolago in tako omogočil, da so darovani pridelki prišli brez stroškov v Ljubljeno. Vodičani so si s tem činom po-stavili lep spomenik in pokazali, da imajo srce na pravem mestu in da so res pravi požrtvovalni rodoljubi. Bog naj Vam stoter-no poplača Vaše darove, poplača pa tudi trud, katerega so imeli člani Marijine dru-žbe pri nabiranju prispevkov, najlepša hvala obenem č. g. župniku in kaplanu, da sta izprožila lepo misel in jo tudi dejansko iz-vršila. Bodite prepričani, da vse to pride istim v prid, za katere je namenjeno, poseb-no v prvi vrsti našim ranjencem, ker ljud-ska in dijaška kuhinja je v zanesljivih, vest-nih in varčnih rokah. Mislimo, da ni umes-tno, ako pri tej priliki tudi glede ljudske in dijaške kuhinje prosimo, da ostanejo vsi stari dobrotniki še naprej temu zavodu na-klonjeni, ker potrebe in revščine je v vseh slojih veliko in le s pomočjo dobrotnikov je mogoče, da se morejo dajati jedila po ta-ko nizkih cenah.

— Slovensko čebelarstvo društvo v Ljubljani je danes poslalo ranjenim in bol-nim poljskim legionarjem v belgijsko vo-jajnico v Ljubljani 10 kg 40 dkg medu.

— Smokde brez vžigalic prižgana. Neki tvorničar svalčič v Stuttgartu je iznašel pripravo, ki jo bodo gotovo vo-jaki na bojišču najtoplejše pozdravili. Sestavil je namreč snov, ki se tudi v visoki vročini ne užge, kar so dohnali strokovnjaki in zato se smejo s to snov-jo oskrbljene smodke in svalčice pošiljati tudi po pošti. S prižigalno snov-jo so smodke in svalčice lahko ob kon-cu namazane in se prižgo, če se snov podrgne z vžigalno plastjo, podobno vžigalni plasti na zavojih vžigalic, a nima ž njimi nič skupnega. Smodke se lahko zažgo brez vžigalic in tudi na vetru in se okus nič ne poslabša. Prvih 10.000 tako izdelanih smodk je iznaj-ditelj poklonil Rdečemu križu v Stutt-gartu, da jih odpošlje vojakom na bo-jišče.

— Hrabri vojski 97. pešpolka. Stot-nik Ivan Petrič, poveljnik 6. stotnije 97. pešpolka, je sporočil svojim domačim v Trstu, da je bila njegova stotnja na bojišču izredno hrabra. Sedem mož je bilo odliko-

vanih, in sicer eden z zlato, šest pa s srebrnimi hrabrostnimi svetinjami.

— **Verouk za otroke brez konfesije.** V nasprotju z neko nedavno izdano razsodbo državnega sodišča, po katerih brezverski stariši niso obvezani, da za svoje, šol. dolžnosti podvržene brezverske otroke določijo verouk kake v državi priznane vere, je razsodilo 4. t. m. upravno sodišče povodom pritožbe zasebnega uradnika Kiska proti dunajskemu okrajnemu šol. svetu, ki je ukazal, da mora določiti svoji hčeri verouk v kaki, v državi priznani veri, da obstoja taka obveznost.

— **Zahvala slovenskih vojakov.** Prejeli smo z bojišča naslednje: Bojno polje, 2. nov. 1914. — V imenu 9. stotnije 17. pešpolka se vsem č. darovalcem in darovalkam za poslano nam obleko, tobak itd., najsrčneje zahvalujemo. — Poročnik Avgust Skaberne, t. č. poveljnik 9. stotnije.

— **Povišan za poročnika** je bil te dni g. prof. Makso Sever, ki je še vsled revmatizma na nogah in disenterije dobil nadaljni 4 tedenski dopust. Našemu prijatelju, kojega hrabrost je ravnokar došlo povišanje najlepše odlikovalno naše najiskrenejše prisrčne in odkrite častitke!

— **Na severnem bojišču** je umrl junaške smrti 22letni poročnik Ivan Radovševič pl. Sokolovac. Oče njegov je polkovnik v pokoju ter je znana častita oseba v Gorici.

— **Nesreča na lovu.** Peter Vovnik, sin občeznane in spoštovanega posetnika Kremserja iz Kokre se je ponesrečil na lovu na divje koze na Kočin. Spodrsnilo mu je na snegu in pri tem se je prestrelil žilo odvodnico na levem stegnu, vsled česar je izkrevavel. Položili so ga na mrtvaški oder v dr. Globočnikovi vilji ter je bil njegov pogreb v četrtki dopoldne.

— **V vojnem ujetništvu** je nadporočnik 87. pešpolka Herm. Stemberger, ki je bil v listi izgub št. 27 naveden kot mrtev. — Istotako je v vojnem ujetništvu nadporočnik 27. pešpolka Adolf Strache, ki je naveden kot mrtev v listi izgub št. 32.

— **Poročila** se je v Rocolu gdcna. Ivanka Volk s trgovcem g. Lazarjem.

— **Slovensko gledališče v Trstu** otvori sezono v nedeljo, 22. t. m., z narodno igro »Legijonarji«. Vlogo Ježa bo igral g. Danilo.

— **Izpred deželnega sodišča.** Nadučitelj v pok. Žibert je bil danes s svojo tožbo proti g. Antonu Vilfanu z Ježice odklonjen tudi pri dež. sodišču. Tudi deželno sodišče je izreklo, da nima nadučitelj Žibert nikake pravice tržati od g. Vilfana odškodnine. Tako je zafuva končana v veliko zadoščeno g. Vilfanu.

— **Deklica je pobegnila z doma.** Iz Štefanje vasi št. 49 je pobegnila z doma Pavla Lampič, stara 15 let, velike rasti, kostanjevih las, sivih oči, oblečena v temnozeleno obleko s črnim trakom, belkast robec na glavi. Kdor bo kaj vedel o nji, naj sporoči orožništvu ali pa policiji.

Ljubljanske novice.

lj **Poljski legijonaši v Ljubljani.** Javili smo, da se nahaja v Ljubljani okoli 300 poljskih legijonašev-ranjenec. Kdor bi imel zanje kak poljski časopis ali kaj poljskih knjig, naj to blagohotno prinese v trafikko Šoukal nasproti stolne cerkve.

lj **Darovi za naše ranjence.** Mnogih patriotičnih dam želja je, da bi mogle prispevati pri streljbi in oskrbi naših ranjenec. Združilo se jih je nekaj, ki hočejo delovanje Rdečega križa olajšati in pospešiti, p o m a g a t i tam, kjer je stiska najhujša. Znano je, da, kakor v drugih mestih, tako tudi v naši Ljubljani nekateri zavodi ali bolnišnice dobivajo v obilni meri darila, katerih drugim bolnišnicam sploh primanjkuje. Da bi se to enako razdelilo, da bi vsi ranjenci in bolni vojaki dobili v enaki meri to, kar imajo radi, kar njihove bolezni olajša in kar njih zdravitev pospešuje, da zopet lahko gredo na bojno polje za cesarja in domovino, to bi rade dosegle. Tako bi se lahko darovana jedila sistematično porabila, če bi se podajala vojakom v času izven običajne menaže. Sistematično bi se pa to samo doseglo, ako se ustvarijo pomožne kuhinje, kakor v drugih mestih. Istotako bi te pomožne kuhinje omogočile, da bi se v Ljubljano došli bolnikom in ranjencem podajala gorka jedila, takoj ko pridejo na svoj kraj, namreč v bolnišnico, podnevi in ponoči. Dam je dosti, da bi se prostovoljno oglasile za to službo, in občinstvo tudi rade volje in v veliki meri prispeva, samo treba je — kakor je pred kratkim pisala neka Dunajčanka v dunajskih časopisih — to občinstvo znova spodbujati; občinstvo hoče vedeti, komu daruje in kdo daril ravnajo najbolj potrebuje. Danes hoče ta, jutri oni. To dokazuje znatni uspeh, ki ga je imela agitacija nekaterih dam, ki so v najkrajšem času v ta namen nabrale precejšnjo svoto. Mnogo ljudi se je obvezalo, darovati mesečno po 5 do 50 kron, koli-

kor dolgo bo trajala vojna. To podjetje je prostovoljna pomoč našim garnizijskim in rezervnim bolnišnicam v Ljubljani, s katero se podpira Rdeči križ, ki je itak preobložen pri svojem uspešnem in dobrodelnem delovanju.

lj **Zahvala čeških vojakov ranjencev.** Prejeli smo: Češki vojaki ranjenci, ki so bili v oskrbi v deželnem dvorcu, izražajo svojo najsrčnejšo zahvalo gospodu deželnemu glavarju in njegovi plemeniti soprogi za vso izvrstno postrežbo in pomoč.

lj **Odlikovani vojak v Ljubljani.** Graški listi poročajo: Dne 20. oktobra v vojaško službo k 17. pešpolku došli, leta 1892. rojeni Franc Zgonc je, ko je bil v orožju izurjen, stražil na Ljubljanskem Polju skladišče smodnika. Ko je stal na straži, so se plazile proti njemu ponoči štiri sumljive osebe. Na klice: »Halt!«, so osumljenci bežali, a Zgoncu se je posrečilo, da je z nekaterimi dobro merjenimi strelji dve osebi ranil, ostale dve pa ujel. Predstojniki so za njegovo hrabro dejanje Zgonca pohvalili in ga predlagali v povišanje. Auditoriat ga je v navzočnosti njegovih tovarišev posebej pohvalil. V 4 prijatih osebah so izpoznali državni nevarne individue.

lj **32 dijakov obtoženih radi velesrbske propagande in radi prepovedanih zvez.** Dne 23. t. m. se pred tukajšnjim deželnim sodiščem vrši obravnava proti 32 dijakom, ki so obtoženi deloma radi velesrbske propagande in deloma radi prepovedanih zvez. Na obtožni klopi bodo: Janko Novak, hospitant 7. razreda I. državne gimnazije v Ljubljani; Ivan Enlicher, privatist 8. gimn. razreda v Ljubljani; Adolf Ponikvar, dijak 8. razreda I. drž. gimnazije v Ljubljani; Evgen Lovšin, maturant I. drž. gimnazije v Ljubljani; Anton Štefančič, dijak 6. realke v Ljubljani; Ivan Žgajnar, jurist; Jožef Kozak, stud. phil.; Gustav Omahen, aspirant pharm. v Ljubljani; Hugon Mešiček, dijak 7. realke v Ljubljani; Ivan Kos, dijak 8. razreda I. drž. gimn. v Ljubljani; Danilo Majaron, dijak 7. razreda I. drž. gimnazije v Ljubljani; Matija Ambrožič, stud. med.; Fr. Vizjak, dijak 7. razreda II. državne gimnazije v Ljubljani; Bogomil Vizjak, dijak 7. razreda II. državne gimnazije v Ljubljani; Rajko Pavlin, dijak 7. razreda realke v Ljubljani; Viktor Fettich-Frankheim, abit. realke v Ljubljani; Leon Kavčnik, dijak 7. razreda II. državne gimnazije v Ljubljani; Jakob Avšič, dijak 6. razreda I. državne gimnazije v Ljubljani; Albin Fakin, dijak 5. razr. II. državne gimnazije v Ljubljani; Gregor pl. Föderpersperg, dijak 6. razr. gimnazije v Ljubljani; Albin Pakiz, abit. I. drž. gimnazije v Ljubljani; Janko Oblak, dijak 7. razreda II. drž. gimnazije v Ljubljani; Jožef Arh, dijak gimnazije; Franc Tavčar, dijak 5. realke v Ljubljani; Maks Košir, dijak 7. realke v Ljubljani; Vinko Zorc, jurist v Ljubljani; Franc Grebenc, realec; Anton Gunde, dijak 5. razreda I. državne gimnazije v Ljubljani; Pavel Grabnar, abit.; Anton Kuntarič, dijak 6. gimn. v Ljubljani; Vladimir Premrov, dijak 5. razreda realke v Ljubljani; Viktor Zalar, privetni uradnik v Ljubljani.

lj **Radeckijev veteran umrl.** Umrl je 15. t. m. Ivan Podkrajšek, rojen leta 1828. v Ljubljani, po kratki bolezni, previden s sv. zakramenti. Služil je pri c. in kr. lovskem bataljonu št. 9 kot podčastnik in se je boril pod poveljstvom slavnega maršala Radeckija v letih 1848/49. Bil je težko ranjen v bitki pri Novari v Italiji leta 1849. Pokojnik je bil ves čas življenja zvest patriot in državljan. Prav rad je pripovedoval o vojnih dogodkih svojega časa. Podkrajšek je baje eden zadnjih veteranov grofa Radeckija na Kranjskem. Bodi mu ohranjen blag spomin!

lj **Poljski begunec umrl.** Danes je v deželni bolnišnici umrl poljski begunec Wavta Peter, star 66 let, doma iz okolice Przemysla.

lj **Padel je na južnem bojišču** uradnik tvrdke Globotschnigg g. Maks Berdnik.

lj **Srebrno kolajno za hrabrost** je dobil Emil Klauer iz Ljubljane.

lj **Novorojenci in umrli v Ljubljani.** Od 1. januarja t. l. pa do 31. oktobra je bilo v Ljubljani 861 novorojencev in sicer izmed teh 793 živih in 68 mrtvih. Umrlo je 946 oseb in sicer domačih 561, tujecev pa 385. Na jetiki jih je umrlo 180, od katerih je bilo 87 tujecev.

lj **Avstrijska alb. montanska družba** sprejme za svoj rudokop v Eisenerzu na Štajerskem več delavcev, krepkih in zdravih, v starosti od 18 do 45 let, kateri morajo imeti svoje delavske knjžice v popolnem redu. Delo je le dnevno in morajo biti delavci z dobro obleko in močnim obuvanjem preskrbljeni. Delavci, kateri se prijavijo za to delo, bodo po rudarskem zdravniku preiskani, in je od preiskave konečno sprejem odvisen. Delavci pri dnevnem delu zaposleni zaslužijo v akordnem delu prilično 4 K 50 h do 5 K od »sihter«, razven tega dobe prosto stanovanje v barakah. Potnina se ne vrne, priporoča pa se delavcem, naj pri dotični občini, v kateri bivajo, izposlušajo potrdilo, da odhajajo v Eisenerz v delo, na podlagi katerega dobe potem prosto vožnjo po železnici.

Uradni Izkazi izgub.

Ranjeni so naslednji vojaki 27. dom. pešpolka:

Adamič Adolf (1), Balaban Friderik (3), Balaban (6), četovodja Baučar Viktor (15), poddesetnik Bavčar Engelbert (6), Belinger Ivan (1), Benedik Florijan (10), Besednjak Alojzij (6), Bizjak Karel (9), Boems Benedikt (6), Boldan Jožef (1), Bolta Leopold (10), Bon Anton (9), Bonca Franc (6), Bonetigg Peter (3), tit. narednik Bradaschia Srino (2), Brant Ivan (3), Beran Rohman (17), Bučar Ivan (3), Bukovec Franc (3), Buljevas Jakob (4), čast. sluga Burja Franc, Buzzin Ivan (3), Calligaris Rudolf (9), Cankar Franc (1), Causig Jožef (9), Ceglar Franc (1), Cepelnik Franc (1), korp. Cepon Franc (10), Colligaris Rudolf (6), Coniel Andrej (3), Coufal Vaclav (2), Čuk Franc (9), Cvajnar Ivan (3), Čvrkal Franc (2), poddesetnik Dachs Maks (10), Demšar Franc (3), Dolenz Anton (6), Donda Santo (6), Dose (1), Drolji Jurij (2), korporal Duh (10), korporal Dulc Franc (3), Eneimer Ivan (9), Erjavšek Franc (1), Fabjan Franc (1), korp. Fabjan Jožef (9), Felcher Jožef (6), Ferenčak Franc (3), Festein Johann (17), korp. Finžgar (12), Fischer Anton (2), Fischer Oskar (2), četovodja Flis Ivan (1), Fortuna Matevž (1), četovodja Flis Ivan (1), Fortuna Matevž (1), Francovig Danilo (15), Furlan Anton (17), Fürst Anton (1), četovodja Girsig Adolf (1), Glavan Alojzij (3), Godnjavec Ivan (1), Golobič Anton (9), poddesetnik Gorenc Franc (3), Gorenc Martin (2), Gregorc Ivan (1), korp. Grill Franc (1), Grinovšek Ivan (1), četovodja Grohar Jožef (2), Grosel Ivan (3), Grošelj Peter (1), Groznik Jernej (27), Hafner Mihael (15), poddesetnik Holevar Fr. (1), Hrovat (6), Hudorovac Franc (1), Hudovernik (12), Ilmeč Matija (9), Izanc Edvard (3), Jan Jernej (4), Janežič Jakob (2), Janc Jakob (1), četovodja Jekoš Avgust (6), Janc (12), Jeram Martin (1), četovodja Ježik Franc (1), korp. Jug Ivan (6), Juretič Ivan (1), Kaučič Ignac (10), Kenda Ivan (9), Kerin Ivan (3), Kerkovič Ivan (3), Kermec Iv. (2), korp. Kernestein Ivan (3), Klešnik Karel (3), Knaflič (12), korp. Kocjan Franc (3), Kader (12), Kafol Karel (9), Kollman Anton (6), Konte Martin (1), Korbar Valentin (3), Korenčan Franc (10), korporal Košuk Leopold (3), korp. Kosmač (12), Kovarič Jernej (10), korp. Kozina Jernej (1), Krajnik Ernest (17), Kramar Franc (2), korp. Kreuzmeier Leopold (6), poddesetnik Krmelj Ivan (1), poddesetnik Laharnar Jakob (1), Lamvutz Karel, Lanžer Rajko (9), Lavrič Jožef (2), Lekše Alojzij (2), Lekše Lovro (2), korp. Letnar Franc (1), Levic Gregor (3), Liban Ivan (2), Lisjak Franc (9), poddesetnik Lupieri Anton (17), poddesetnik Lužar (12), Mara Rudolf (2), Maršalek Ivan (1), poddesetnik Martilanz Franc (15), Marušič Ivan (6), Matosel (12), Maur Ivan (17), Mavrič Mihael (9), korp. Medved Jakob (15), Mele Ivan (10), Melich (6), Merliak Alojzij (2), Merurana Leopold (3), Micholini (6), Mihelič Andrej (2), podd. Miklič Franc (1), Mikuš Anton (10), Milloch (6), Močnik Anton (10), Močnik Franc (2), Morsut Anton (3), četovodja Mrkovič Leopold (6), četovodja Muč (12), četovodja Naglič Jožef, podd. Nograšek (10), podd. Novak Anton (1), Novak Mihael (3), Ocvirk Franc (1), podd. Olivo (12), Orsan Jožef (1), Osebek Avgust (9), Ožbald Mihael (6), korp. Pančur (12), Pater-noli (12), Pavlin Franc (3), Pavlovič Franc (6), Pavlovič Ivan (2), Pavšič Jurij (2), Peček Franc (1), Pečnik (12), Pelessan Peter (1), Perič Anton (9), Peruzzi Avgust, Petrič Franc (2), Petrovič Ivan (1), Petterau Ivan (6), Pilot Jožef (10), četovodja Pirc Jakob (6), podd. Pisk Jožef (3), štabni narednik Podlogar Karel (1), Podobnik Gašper (1), Podraž Franc (2), podd. Pogačnik Albin (1), Pominec Matija (3), četovodja Potokar (12), korp. Princič (12), podd. Pugal Ivan, četovodja Rakovec Franc (6), Ramovs Pavel (3), Ranguš Jožef (3), poddesetnik Ravnihar (12), podd. Remškar Avgust (1), Rode Jožef (15), Roh Matevž (1), podd. Rozman Viktor (1), Rozman Vincenc (2), Rozman Ivan (10), Rudolf Andrej (3), Rupnik Franc (9), Rutar Matija (3), Sajovec Ivan (10), podd. Sanzin Bazilij (1), Sattler Peter (1), Scochet Anton (9), korp. Šefman Daniel (1), Selan Pavel (3), Siard Anton (1), Sidaj Urban (2), četovodja Silič Ivan (3), korp. Simončič Vladimir (1), Sitar (12), Stare Jožef (10), Skomauc Ivan (10), Skrbic Ivan (2), Šklep Franc (1), Slapar Franc (1), Slivnik Stefan (10), Snoj Ivan (1), Soršek Franc (10), Spacapan Anton (3), Stabile Virginij (3), Stafura Evgen (3), Stanovnik Valentin (1), Starc Ivan (9), Starman Ivan (1), Steblaj Jožef (2), korp. Steinmetz Franc, Sterle Ivan (3), Strahar Anton (15), četovodja Stražar Franc (4), Strgar Franc (3), Strniša (12), korp. Šubic Viktor, Tinta Ivan (6), Tomc Jakob (6), korp. Tomšič Ciril (1), Toporiš (12), korp. Torkar Jožef (2), Trevisan Rudolf (6), Učakar Martin (1), Učakar Matija (10), Ulčar Alojzij (10), Umek Franc (2), Urbanja Jožef (1), Valjavec Anton (1), Velišič Jožef (9), Verc Friderik (3), Vidic Peter (2), Vilfan (12), Viola Anton (17), Vipavec Peter (1), Višintan (12), korp. Visintni Adam (3), podd. Vitigoj Ignac (9), Vončina Peter (3), Vrech Alojzij (6), Vrtačnik Vincenc (2), četovodja Warl Ivan (9), Wamberger Jožef (2), podd. Zajc Ivan (3), Zanolla Friderik (6), Zavodnik Kristijan (2), korp. Železnik Martin (9), Žibert Mihael (4), Zima Jožef (10), Zle Ivan (17), Zmitek Ivan (10), Znidarski Matija (3), Zolla Jožef (17), podd. Zugelj Jurij (20). — Številka pri imenu pomeni stotnijo.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš iskreno ljubljeno oče, stari oče

Ivan Podkrajšek

nadsprevodnik c. kr. priv. južne železnice v pok., Radetzkyja veteran, imejtelj vojne kolajne itd.

dne 15. novembra v Ljubljani, Čevljarska ulica št. 2, po kratki in mučni bolezni v Gospodu preminul.

Pogreb se bo vršil dne 17. novembra ob 3. uri popoldne.

Bodi nepozabnemu pokojniku časten spomin!

Ljubljani, 15. nov. 1914.

Matija Podkrajšek

sin.

Josipina Podkrajšek, K. rolna Podkrajšek omož. Domjanovič

hčeri. 1378

I. slov. pogrebni zavod Josip Turk.

Na znanje!

Vsem svojim cenjenim naročnikom naznanjam, da 1. novembra preselim svoje sprejemališče za sražanje in barvanje oblek — iz Souvanove

o Scagnetrijevu hišo v Šelenburgovi ulici št. 6.

Zahvaljujem se za dosedanje naklonjenost, priporočam se tudi za nadalje za vsa v mojo stroko spadajoča dela z zagotovitvijo hitre in vestne postrežbe.

S spoštovanjem 3170

Anton Boc

kemična pralnica in barvarija, Šelenb. ul. 6.

Zahvala.

3173

Povodom bridke izgube moje iskrenoljubljene soproge, oziroma matere

Marije Košmelj

se zahvaljujem v prvi vrsti prečastiti duhovščini, tukajšnjemu g. župniku in g. Ant. Hribarju, župniku na Zalem logu, pa tudi vsem bližnjim sorodnikom, ki so bili skoro cel čas bolezni in pa še pri smrti drage pokojnice navzoči in končno prijateljem in znancem, za izraženo sožalje in tako obilno udeležitev pogreba.

Priporočam drago pokojnico še enkrat v pobožno molitev in preblag spomin.

Železniki, dne 16. nov. 1914

Franc Košmelj, mesar in posestnik, soproj; Leopold, sin; Marica, hči

3178

V globoki žalosti naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Vsemogočni poklical k sebi iskreno ljubljenega sina, ozir. brata, gospoda

Joškota Jereb

slušaatelja živinozdrav. visoke šole na Dunaju

Po dolgi, mučni bolezni je izdihnil svojo blago dušo v nedeljo, 15. novembra ob 9 uri dop. Ostanke predragega pokojnika bodo prepeljani k večnemu počitku v tork 17. nov. ob 9. uri dop. na pokopališče sv. Simona in Tadeja. Priporočamo ga vsem v iskreno molitev in blag spomin.

Sp. Bernik, 15. novembra 1914.

Žalnočja rodbina J. Jereb.

Zahvala.

3179

Za vse izraze srčnega sočutja, ki so nam došli ob bridki izgubi našega nepozabnega, dobrega očeta, oziroma starega očeta in tasta, gospoda

Valentina Arselina

tiskarniškega faktorja

za darovane lepe vence in šopke, kakor tudi za mnogoštevilno spremstvo rajnika na njegovi zadnji poti, izrekamo tem potom svojo najsrčnejšo zahvalo. Posebno iskreno se zahvaljujemo velespoštovanemu tiskarju g. Kleinmayr & Bamberg, gg. ljubljanskim tiskarniškim faktorjem, slavnemu »Društvu tiskarjev na Kranjskem« in slavnemu poveljskemu društvu »Slavec« za genljivo žalostinko.

V Ljubljani, dne 16. nov. 1914.

Žalnočja rodbina Arselin in Waldb.

3171

Vsemogočni Bog je poklical v boljše življenje našega iskreno ljubljenega sina, brata in strica, gospoda

Vladimira Babiča

c. in kr. poročnika 97. pešp.

ki je dne 11. tm. v starosti 25 let umrl junaške smrti v Szolnaku, ter je bil ondi položen k večnemu počitku.

Ljubljana, 16. nov. 1914

Žalujoči ostali.

Svetovna vojska je vzbudila med nami zanimanje za stvari, za katere se človek v mirnih časih malo briga. Velikanski dogodki ki se vrste dan na dan mimo nas, nas ne morejo pustiti brezbrizne. Junaštvo junakov, o katerem smo preje radi poslušali pripovedovati stare ljudi, ta junaštva so sedaj oživela in se množe z dnevi te strašne vojske. Mnogo čitamo dan na dan v naših časopisih, ki vestno bilježijo vse. Toda v časopisih je vse raztreseno, marsikatera stvar večkrat pretirana, marsikatero važnost premalo oziroma ni značena. Časopisi so v teh dneh žive slike, ki se pode mimo nas z brzino dnevnih dogodkov tako naglo, da mnogokrat nimamo časa pri eni sliki dalje obstati, si jo natančneje ogledati. Vojska na severu in jugu, na vzhodu in zahodu, vojska v zraku in na morju in pod morso globino. Vojska v gospodarstvu držav, vojska skrbi, trpljenja in junatva v naših domovih. Ali more dnevno časopisje vsemu ustreči? Gotovo ne, ker naloga dnevnega časopisja je, da bilježi dogodke dni, kakor so se zgodili. Enotne jasne slike o stanju posameznih stvari iz dnevnega časopisja ni mogoče zbrati. Zato smo se odločili, da izdamo v enoto zbrane slike velikih dogodkov sedanje vojske. Snopiči bodo prinašali v večih sešitkih zbrano sliko o dogodkih na posameznih bojiščih n. pr. Srbija, Crna gora, Rusija, Belgija, Francija, Anglija, potem zopet v drugih snopičih slike dogodkov, na morju, v zraku. V drugih zopet slike dogodkov, ki so se razvili pod utisi vojske v nevtralnih državah. Dalje slike gospodarskih razmer pri nas doma, v Avstriji, v drugih državah. To bodo slike zbrane iz zanesljivih virov. Pisane bodo te slike poljudno, lahko umljivo tudi najbolj preprostemu človeku. Seveda se bode oziralo v prvi vrsti na Avstrijo, potem na Slovence in naše junake. O gibanju in junaštvu slovenskih vojakov bomo zbrali slike na podlagi izvornih virov, t. j. pisem in pripovedovanj naših vojakov. Posamezne dogodke bodo pojasnjevale lepe, izvirne slike. Tako upamo, da bodo ti sešitki zbrani dali Slovincem jasno sliko o dogodkih sedanje svetovne vojske. Kakor povedano, bo izhajalo delo v dokaj obširnih sešitkih. Vsak mesec izideta dva sešitka v zalogi Katoliške Bukvarne v Ljubljani. Vsak posamezen sešitek bo veljal 60 vin. četrtletna naročnina (6 sešitkov) pa samo 3 K.

— Kanon-table v mali obliki z velikim tiskom, po kakršnih se je neprenehoma popraševalo, so izšle v založbi »Katoliške Bukvarne«. Tisk je izredno jasen in razločen; pri vsem tem pa znaša velikost srednje table samo 21x28 cm. Cena garnituri znaša 1 K 20 vin., pod celuidom pa 8 K 50 vin.

V najem se odda s 15. decembrom dobro vpetljana

mesnica.

Ponudbe sprejema uprava „Slovenca“ pod številko 3134.

PRODA SE prav malo rabljen

PUCH' - AUTOMOBIL

po zelo nizki ceni. — Podrobnosti poda FRAN FLORJANČIČ, mehanik, Selenburgova ul. ca 6.

Prodajalka

z mešanim blagom išče službe v kakšni večji trgovini. Naslov pove upravništvo „Slovenca“ pod št. 3166. (Znamka za odgovor!)

Izgotovljene obleke, suknje, pelerine

za moške in dečke ter lepe in jako okusno izgotovljene iz pliša ali sukna vrhne

jopice in plašče za ženske in deklice

2999 v zalogi po stalno najnižji ceni v manufakturni in konfekcijski trgovini

Pri Škofu

Ljubljana, Prod Skofijo št. 3
Medbarske ulice

Čeniki na zahtevo brezplačno.

Izvršitev oprem za neveste

za gospode in otroke v zalogi

Ustanovljeno leta 1870.

PERILO

za gospode, dame in otroke lastnega izdelka

ki je radi izvrstnega kroja, točnega dela in nizke cene daleč znano, priporoča

C. J. HAMANN

založnik perila ces. in kralj. Visokostij, častniških uniform, zavodov, inštitutov, samostanov itd.

LJUBLJANA

Perilo po meri se najhitreje izvrši

Istočam prva kranjska

pralnica in likalnica

perila za gospode Motorni obrat

Na skrbneje varovanje perila. Najnovejši stroji.

Perilo se po načinu prve dunajske pralnice in likalnice brez madežev kot novo lika in vse do srede vsakega tedna vposlano perilo do sobote istega tedna izvrši.

Znano najpoštenejša postrežba.

Posteljno perje, puh in kapok.

Priloge in vezanina prvovrstna.

Predmeti za šport Klobuki, kravate.

Dr. Cucciat jãerovo volneno perilo. - Tetra-perilo

Naročajte „Slovenca“!

0000000000

Dve inteligentni gospici iščeta službi kot

blagajničarki ali kot prodajalki

zmožni tudi samostojno voditi trgovino. — Ponudbe pod naslovom J. J. št. 99 na upravo „Slovenca“.

SANA TORIUM · EMONA
ZA NOTRANJE · IN · KIRURGIČNE · BOLEZNI ·
PORODIŠNICA.
LJUBLJANA · KOMENSKEGA · ULICA · 4
SEK · ZDRAVNIK · PR. MARJ · DR. FR. DERGANČ

Vzgojiteljica

z dobrim izpričevalom, ki zna tudi šivati, želi nastopiti mesto; gre tudi samo popoldan. — Ponudbe pod „Vzgojiteljica“ 3158 na upravo „Slovenca“.

KUC

zdravniško priporočeno kritvoreče vino daje moč in zdravje.

Vzorec 4 steklenice 5 kg franko po pošt-nem povzetju K 4·80. Edina zaloga

Br. Kovakovič
veletrgovina vina, vermoutha, Marsale, Malage, konjaka, žganja itd.

Ljubljana, 2631

Prvi slov. pogrebni zavod v Ljubljani

Prešernova ulica št. 44

prireja

pogrebe

v Ljubljani in na deželi, od najpreprostejše do najelegantnejše vrste, v odprtih kakor tudi s kristalom zaprtih vozovih. — Ima bogato zalogo

vseh potrebščin za mrliče

kakor: kovinaste in lepo okrašene lesene krste, čevlje, vence, umetne cvetlice, kovine, porcelana in perl.

Zahteva naj vsakdo o potrebi cenik in prepričal se bo, da so cene znatno nižje kakor drugod. — Ceniki so franko in zastoj na razpolago.

Posebno se tudi priporoča onim sorodnikom na deželi, ki imajo svojce v deželni bolnici. Te pogrebe oskrbuje po izredno nizkih cenah. — Za slučaj potrebe se vljudno priporoča

Josip Turk.